

Rahim Recep Akdora

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.3.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Rahim Recep Akdora (1944 -)

Kırcaali'nin Mıglene (Mancarlar) köyünde doğdu. Orta öğrenimini köyünde, liseyi Zlatograd (Deridere) kasabasında tamamladıktan sonra Madan kasabasındaki Madencilik Sanat Okulunun Değerli kazımlar Bölümünü bitirdi. 22 yıl maden ocaklarında çalıştı. 1984 yılında Türkiye'ye iltica etti. Bulgaristan'da "madenci şair" olarak bilinen Rahim Recep Akdora'nın şiirleri bütün gazete ve dergilerde basılıyor. Şiir yarışmalarında ödüller kazanıyordu. Türkiye'ye gelince de, geçim sıkıntılarının üstesinden gelme savaşıyla birlikte, kendini daha yoğun bir şiir uğraşına verdi. Gönü daha açık, sesi daha özgüldü artık. Yaşadığı acılar, işkenceler ömrünün "öteki yakası"nda kalmıştı, yaşamının "beriki yakası"nda oluşan değişiklikler, öz saygıya ve onura dayalı, insanı insan yapan nitelikler almıştı şiirlerindeki yerini. İstanbul'da yayımladığı iki şiir kitabında, "orada" kalan insanları unutmadığını gösteriyor; köydeşlerinin ve madenci arkadaşlarının yaşantılarına da yer veriyordu. Basıma hazır üçüncü kitabında ise, çok daha derin felsefi açılımlara yöneldi, dil, imge ve insan sorunlarına yaklaşımı bakımından yeni bir şiir aşamasına ulaşma çabasında olduğu görülmektedir. ŞİİR KİTAPLARI: Beklenen Gün (İstanbul, 1986) , Mesaj (1991)

Yazı Sabahattin Bayramöz'ün kültür bakanlığı yayınlarında yayınladığı "Türkçenin Sarmaşıkları" antolojisinden alınmıştır.

Eserleri:

Not: Rahim Recep Akdora 1990-1991 yıllarında "ESİNTİ" adında bir edebiyat dergisi yayınlamıştır. 2000 yılından sonra da "Ölçünme", "Damıtıl" "Ben Şair Değilim" şiir kitaplarını yayımlamış. Bulgaristan'da yayımladığı şiirlerinin bir kısmını "Unut Beni" kitabında toplamıştır. "Yaşım Altmış" şiir kitabını yayınlamaya uygun zaman beklemektedir.

& Barış

Öldü dediler ağladılar
yanıldılar
öldü dediler tartıştılar
yine yanıldılar
ardından bencilliğin acımasızlığı
hep yanında gördü kendini
düzey anlayışının düzeysizliği,soyundu
yanılgıların yanılgısı.

Bir yetenek yükseldi
adım başı meyve veren ağaçlar bıraktı
yükseldi
entrikalardan arınmış bir iyi niyet
yükseldi evrenselliğin zirvesine
uçtu erişilmezliğin bitmezliğine
alkış tuttu kitleler
çiçekler yarıştı nümayiş yerinde
sevenlerin göz yaşları
düşüncenin arıtmasından geçtiler
tertemiz aktılar

unutulmazlığın ateşini yaktılar
hep seni anımsadık
hep seni.

Neler anımsatmaz ki seni! ?

Seni anımsatır domates,biber,patlıcan
ya da güllerin pembeleri
nerede nane limon görsek
veya da bir eşek
basitliğin küçümsenmezliğini anlarız
seni anımsatır
düz ve uzun saçlar
iri taşlı yüzük taşıyan parmaklar
nerede bir dağ görsek yol ararız
ne zaman bir aksiseda duysak
seni anımsarız hep

dağlarda yankılanan yükselişindir
sevgindir kardeşliğe,ulusallığa,insanlığa.

Öldü dediler ağladılar
yanılgılar yanılgı doğurur
yanıldılar
yaşamın mantığında barış özümленir
barışıklığı öğrendik senin sesinden

Barıştı senin adın -
ne büyük isabet-
sabretmek

bulmaktır doğruları
yere basmak
bir başka el duymak elinde
başkalarına bırakmak kolayları
olayları tarafsız yorumlamak
ulusal değlerimizi
geleneklerimizde aramak
bir ayrıcalıktı sende
adın Barıştı
adın gibi anlamlıydı barışıklığın.

Sen doruğundaydın evrenselliğın
olurların bitmezliğıydi ötesi
ve kanat açmıştı olmuşların
veya da bir sonun yeni başlangıcı...
ne acı
görebilmek çıkışın bitişini
sonun sonsuzluğunu

Nedense hep büyük olmayı düşledik
ağzımızda küfür
elimizde çamur
alfabeyi çözen okumuş oldu
arı oldu çiçeğı gören
nedense hep karasını kullanırız renklerin
bir çığır açmıştın
kuralların cömertliğinden evrenselliğe
el etmiştin yediden yetmiş yediye
bir çığır açmıştın ulusallığın dirilişine

ölümsüzlüğüne doğruların
gelmedik peşinden
biz kolayların kahramanlarıyız
korktuk yokuşların bel bükmezliğinden
ayaktaşı yaptık
entrikaları.

Sen el salladın
evrenselliğın doruğundan
kanat oldu kolların
u ç t u n
uçtun ulaşılmaızlığın bitmezliğine
bize bıraktın sevmeyi,sevilmeyi
bize bıraktın şarkılardaki duygusallığı.

Barış'tı senin adın
seni hep olmazların olurunda gördük
domatesle biber evlendi
tanıklık yaptı patlıcan
nanenin elinde pembe bir gül
gölmekten katlanıyordu limon
dağlar yükseklerden el salladı

kol salladı
yollara düştü koca ulus
alkış tuttu eller
çiçekler güllere inat yarıştılar nümeyiş yerinde
inci inci yaşlar döktü gözler
ulaşılmazlığına ağladı
y ü r e k l e r! ..

Not: Yeni Romanımı yazmak için birkaç ay aranızdan ayerılmak zorundayım. hepinize
şiiirde başarılar dilerim. saygılarımla.

Rahim Recep Akdora

& Çiçekçi Kız

Çiçekçi kız acılarından damıttığı mutluluğu sunar güzellere
Gözlerindeki gülümseyiş yapaylığıdır bir ihtiyacın
Kıvraklığı rahatsızlığıdır acılarının çekilmezliğine
İnancı yüceliğidir çiçeklerin renklerinden doğan sevdaların

Alkolün şeytaniliği edepsizleşir çiçekçi kızın gülümseyişine
Pis emellerin kirli elleri dolaşır zaman zaman poposunda
Tersiz paralar tükürükler sıçratır çiçeklerin renklerine
Çiçekçi kız güzellik satar nefret toplar umut korusunda

Yine de gülümser yapay aşkların renksiz ışıklarına
Kirli eller, pis amaçlar iradesinin bitmezliğinde kırılır
Dayanıklılığıdır dizbağlarındaki güç ekmeyi adına
O bilir köhnelik ortamında ekmek zor kazanılır

Hep gülümser çiçekçi kız
Anası adına
Kardeşleri adına
Mesleği adına

Rahim Recep Akdora

& Uzak Üstüne

1

Uzak nedir sahi
Bir bilinmezlik mi
Yoksa bir uzaklık sonu bulunamayan
Yoksa başka bir ulu mu
tüm ululukları bağrında barındıran

Güneş bir perdeni yoksa uzayı perdeleyen
O varsa yok oluyor yıldızlar
Aydınlıklar görünümüm değil mi yoksa
Yoksa karanlıklar mı büyüteç
Yıldızlar çocukların aşkları
Çocuklar meraklıdır yıldızları sahiplenmeye
Bütün gece de uykusuz kalamazlar ki

Uzaklıkların bize kadar geldikleri söylenir gençliğimden beri
Gördüm diyenler oldu
Görüştüğ diyenler oldu
Konuştuk diyenler oldu
Resimlerini çizenler
Amerika'da hapsedilmişleri bulunduğunu
iddia edenler bile
Gelin kardeşim
evren bilimciler,UFO'cular, daha bilmem neciler
Çözün şu karmaşalığı da bir nefes alsın dünyamız
Bıktık konuk beklemekten evlerimizde

2

Mustafa Topaloğlu uzaklı olsa
"Göğüslerinde memeler Eruh dikenini gibi" diyemezdi
uzaklılar Türkçe bilemezler
resimlerinden anladığıma göre onlar cinselliği atlatmışlar
türküdeki o cinsel hazzı alamazlar
ruhları pile
beyinleri pile
davranışları pile bağlı
üretkenlikleri çıkmış çoktan cinsellikten
beyinleri güzel çalışıyor herhalde yaratıkların
onlarda cinsel birleşim
çeliğin çeliğe kaynaşması oluyor herhalde
onlar artık "Eruh dikenini gibi memeler'den"
o hazzı alamazlar
Mustafa Topaloğlu uzaklıysa benim karım nereli oluyor
aralıksız başka alemlerle konuşuyor

Bulgarların komünizmde "tek ulus"un
Bulgarlar olacağını savunduğu gibi
uzaklıların Türk olduklarını savunmayalım biz de

bir sonsuzluğun bilinmezliği rahatsız etmiyor bizi

konuklara ise açıktır kapılarımız her zaman
Rahim Recep Akdora

& Kaderim

Kaderim
Martının gagasından denize geri düşen balık
Anlık kararların ucunda diken
saplandı neticenin beynine
Yine de gelişimleri bırakamadım kendi seyrine
Göze aldım her hamlenin doğuracağı riski

Tatlı dilin tutarsızlığında yanmıştır güvenim
Gülümseyişler nice acılar tattırdı bana
Kaç defa yılanlar buldum
başımı yaslamak istediğim göğüslerde
kısıpaca düşürüldüm
dostlukların kötü amaçlarında
yılmadım

yılmadım
doğru bildiğim yolların yokuşlarında
dikenlerde bıraktım aldanışlarımın kanını
taşların gözyaşlarını topladım avuçlarımda
yılanların soğukluklarını
yüreğimin sıcaklığına gömdüm
tutarsızlıklarda öldüm
güç aldım sevginin cümbüşünden
yaşama sevginin gücüyle döndüm

kaderim
martının gagasından geri düşen balık
anlık kararlarımın ucunda diken
bir uyarı saplanır düşüncelerime
yine de
her seferinde bir umut sızar sevgiden
bitmeyen yolların yorulmayan yolcusuyum ben

Rahim Recep Akdora

**** Bizim Kızlar**

Çıkagelmiş bir inancın kurbanı değildirler
Sevmek onların, gülmek, neşelenmek onların
Kendi yollarını kendileri seçerler
Peşindedirler nice nice sorunların.

Ferace yaşmağı attılar
Çalışmak, dediler ki, borcudur boynumuzun
Saygı dürüstlük, namus gururudur soyumuzun

Kimisi hekim
Kimya fizik okur kimisi
Kimisi aktris, şarkıcı
Bir mesleğin peşindedir hepsi
Torunları yemen harbi dullarının

Çıplak yamaçlar
Kızlarımızın elleriyle boyandı yeşile
Ellerinin nazikliği
Hissedilir giysilerimizin dokusunda
Ruhlarının aklığını görürüz
Sümek sümek pamuklarda
Güzellikleri halılarımızda çiçek çiçek
Vatan toprağı gibi sevimli
Vatan toprağı gibi verimlidir
.....Bizim kızlarımız! ..

Rahim Recep Akdora

*****Tüm Günler SİZİN Olsun*****

Bugün çiçekler çiçekler için koparıldı.
Kelebekler yerini erkeklere terk etti.
Renklerin cümbüşünde onarıldı dargınlıklar
Tüm istekler bugün sevmek, sevmekti.

Tüm gülümseyişler çiçeklerde renk oldu
Tüm kımılıtlar naz oldu, ışık oldu
Gamzeler gül açtı, bal sızdırdı dudaklar
Tüm istekler bugün sevmek, sevmekti.

Mutluydular çocuklar anaların mutluluğunda
erkekler onur taşıdılar çiçeklerle sarmalanmış
"Tüm günler sizin olsun! " dilekleri gözlerindeki ışıltılar
bunu hak ediyor sevgide yorulmak bilmeyen kadınlar! ..
08. Mart.2003.

Rahim Recep Akdora

_ Ve _

VE

suçu suçsuza devretme suçluluğunu suçsuzlandırabilsek
ve görebilsek beyazla siyahın farklılığını
ve hızını gözyaşındaki ışığın kavrayabilsek
ve anlayabilsek gülüşte sırıtan kederin dilini
geçmişiz demektir görünürlüğe
ve denizden bize yaklaşan gemi gibi
her adımımızla
artacaktır görünürlüğümüz biraz daha

birakalım artık ağlamayı
yetmez bize yalancı memeye sürülen bal
nimet kokuyor elimizin her uzandığı yer
kirlilikten kurtulan gönlümüz gibi zengin toprağımız

ve biz bir de çalışkan olmayı öğrenebilsek
ve bir de dürüstlüğü
ve harcamasak sahtecilik idmanlarında zamanımızı
Avrupalı gelip öpmez mi elimizi, ayağımızı? ..

Ve....
Fakirliğin nedeni haylazlık değilse ayıbbı olamaz

Şu umudun kökünde aldanış var galiba
Bir sis mantığı ışıksız bırakan

Rahim Recep Akdora

++ Türkü ++

her sigara alışımında elime
ellerini görürüm tütün toplayan
süzüm süzüm gözlerini anımsarım
sadece sana has yürüyüşün gözlerimde
elime her sigara alışımında
ellerini duyarım ellerimde

sen içimin içime sığmadığı yılların aşkısın
pencerenin altında tünedim nice geceler
dokunabilmem için camdan yanağına
kaç geceler saklanmasını bekledim ay'ın
Sivri dağının arkasına
uykusunu avlardım köpeklerin
mert bir yürekle
ödlek hırsız oynardım gece boyu
duyabilmem için nefesini arkasından camın
pencerenin demirine asardım korkuyu

ben artık o delikanlı değilim
ne de sen o her yanı cıvıl cıvıl kız
unutmuşuz anlamını aşkın
düşünmekteyiz
ağrılarını kollarımızın

İlk aşka ilk göz ağrısı demiş diyen
nice kızlar,
nice kadınlar sevdim hatırı sayılır
nice aşklar yaşadım kısa,uzun ömürlü
her birinde senden bir benzerlik vardı
senin aşkın düğümlenmişti bir kere yüreğime
hiçbir aşk eritemedi aşkını
nice kızlar
nice kadınlar sevdim hatırı sayılır
bende yaşamakta hâlâ
bitmeyen sevgin.
sen yıkılmış hayallerimin harabeliğinde
solmayan çiçeksin
solgun taşların arasında
gözümün istediği renk
kolumu başına yastık yapmak
nasibim değilmiş
nasibim değilmiş
seninle paylaşmak sevinçleri, kederleri
yüreğim bir gün durabilir
küsmüş sevgiye
seni şiirime koydum
benden sonra
sana barınak olsun diye.

bir türküydün sen
macar atımın sırtında söylediğim:

'Kazallık çeşmesinin önü bahçe
bahçe şenlenir Aşkım geldikçe
gönlüm kuş olur uçar
bahçede Aşkım'ı gördükçe

Dere boyunda kavaklar
kavaklarda kuşlar konaklar
Aşkım'ı gördükçe
al al olur yanaklar

Kırcalar önü sarı gayır
kalbim yanıyor cayır cayır
Aşkım'a dünür saldım
yoktur hayır! '

hiç unutamadığım,
hiç unutmuyacağım bir türkü
savaş açmıştım kendime
kazanan,kaybeden ben
hâlâ kendime inat savaşıyordum kendi kurallarımla
hâlâ sevgin tutsaktır
kalbimin zindanında kaderinden
hâlâ zaman zaman çalmaktayım
doğayı süzen gözlerini
kötülüklerin tortusunu avuçlamaktayım
gözlerinin süzgecinden

bir dürtü,bir dokunuş bir bekleyiş ellerinde sabırsız
bir uzaklığın en yakınında umutsuz ben
bir sevmenin
bir sevilmenin anlamsızlığında anlayış
bitmiş güzelliğin bitmiş umutlarında bekleyiş
bir uzaklığın bir yakınlığın köprüsünde
gelen ben giden ben
hiç unutamadığım hiç unutmuyacağım
bir türkü
dilinde akmış akan akacak suların

gözlerin süzmekte doğayı
elimde yine bir sigara
yine ellerini görür gibi oldum
yine oynarım ödle hırsızı
yine avlarım köpeklerin uykusunu
duyabilmem için nefesini cam uzaklığından
korkuyu yine kabul eder pencerenin parmakları
hadi vakit geç oldu yat uyu
parmaklarını beklemekte
.....tütünün sararmış yaprakları

Rahim Recep Akdora

Anımsama

Şiirlerimdeki izlerinde dolaştım bu akşam
Gerilere, çok gerilere döndüm
Ayıpları gördüm
sevgimizin derinliklerine gömülmüş
Yasakların kırılışını gördüm cesaretimizde
Kimi bakışlarındaki istekleri yaşadım
Kimi mutluluklarını dinledim nefesinde
En çokta aşk şarabından cömertliğini yudumladım

Ve özleyiş bir yalazı sarmış bedenimi
Bana yaklaşan adımların kaldırım taşlarında
Göğüslerinden kopan rüzgar savuruyor saç tellerini
Giysiler tedirgin terk edilme acısında

Şiirlerimdeki izlerinde dolaştım bu akşam
Yaşam dolu anılarda
Özleyişler beklenen çiçeği açmakta

Rahim Recep Akdora

Antoloji Dostlarıma

Yokluğum hafif sıyrıklıklarla atlattığım bir kriz
Uzak dostlarımdan uzak kalmak bitirdi beni
farkına vardım bir inceliğin kalınca sızdır
yetmiyormuş dostluk için tutman ellerini

siz yüreğinizi uzattınız bana
an oldu unuttum yaşıma bir çocuk oldum
an oldu
aşık oldum görmediğim bakışlardaki umutlara
an oldu kötülüklere haşerdim saplanan
an oldu bir demet çiçektim dalga doruğunda
kıyıda bekleyen kırık bir gönle koşan

sevgilerin renklerini öğrendim
kanayan diken uçlarından sızan
bir de neşenin ampulü gözyaşı olduğunu
bir de dert anası olduğunu denizin
hele de saçların zırhı olduğunu gizin

sevmeyi bir başka öğrendim sayenizde
kuşun sesindeki rengi seçmeye başladı gözlerim
çözmeye başladım gönül dilindeki gizi
gurur oluyorum görünce
esrik rüzgara göğüs geren sevgiyi

ölmek isteyenleri okuyunca nefret ettim ölümü
yaşam kokan bir çiçek oldum
göz görüşünün bittiği yerde
depremlere dayanıklı gönlümü
hediye ettim kırık gönüllere

bu şiir burada bitmez ya
bitirdim işte

Rahim Recep Akdora

Arka Kapılar

kötülüklerden kaçış çıkışıdır arka kapılar
açılırlar
sonu bilinmez bir yola
her viraj şüphe
her viraj tehdit
düşünceyle uygulama çarpışır
tutarsızlıkta
kurtuluş saplanmış göbeğine çıkmazın
şüphe sefa sürmekte bitmezde

kapatalım arka kapıları
olurların tutsağı olsun şüphe

Rahim Recep Akdora

Arkamdan Konuşan Dost Bildiklere

*

*

*

arkamdan konuşan dost bildiklere

Küllerinin arasında suskun bekleyen bir közüm ben
Dokunmayın külüme yanar umutlarınız
Dağ doruğunda kayaya gizlenmiş bir gözüm ben
Denetimimdedir çukurlarda yapacağınız hatalarınız

Kılı kırk yarmasını bilmediğimi bilirsiniz
Güller açar elimin her dokunduğu yerde
Görünmezliğimden sevinir gibisiniz
Unuttunuz parlayan yıldızları göklerde

Yağan kara sevinen bir çocukum ben
Soğukluğunuzun beni ürküteceğini sanmayın
Ayaklarınızın battığı bataklıklarda yokum ben
Boşuna yokluğuma sevinip bayram yapmayın

Rahim Recep Akdora

Aşkın Gözlerinde

arzularda arzulanan arzusun sen gülüm
adını bildiğim bilmediğim tüm çiçekleri
renklerini renklere giyindirerek topladım sana getirdim
ayıkladım o baygın gözlerinin ışıklarında dikenleri

özlenen Şen bir Ay'sın sen gülüm
yılların nice yılları yuttuğu günlerde geldin dünyama
içindeki yaşam arzuna açık gönlüm
geceleri özlenen Ay, Şenliksin rüyama

dedemden öğrenmiştim gönlün hep genç kaldığını
ballanan dudaklarını özlüyor dudaklarım
rüzgar olup dağıtmak istiyorum saçlarını
yeni bir yaşam özlemekte yaşadıklarım

isteklerinin ateşinde hep parlayan bir yalazıyım ben
gözlerim gözlerinin derinliklerinde siper aramakta
gençliğin aşkın ateşinde sabırsızca fokurdarken
aşkının ateşi nöbet nöbet gözlerine vurmakta

Rahim Recep Akdora

Ben Ölürsem

ben ölürsem

ben ölürsem sakın tanıdıklara haber verme oğlum
kimsenin omzuna yük olmak istemem.
İmama biraz fazlaca ver parayı
minarede hoparlörsüz okusun salâmı
Sesini fazla yükseltmesin
benim ölümüm umurunda olmaz. kimsenin

Cenazemin kalabalık olması önemli değil oğlum.
İmama söyle kimseden beni sormasın
Ben yaptıklarımın bilincindeydim her zaman
tanıklara ihtiyacım yok önünde Tanrının

helallik istemesin kimseden
hakkımı alanlardan gayrı kimsenin
hakkına tecavüz etmedim ben
alacaklılar varsa gelsinler
huzurunda alsınlar alacaklarını Allah'ın
benim borcum her zaman tek bildiğim Allah'ımadır
önünde cezamı çekmeye hazırım.

Kefen dinsel bir simge değildir oğlum
Sadece bir çirkinliğin perdesidir her mevtaya gerek
Tabut mu istemem
Bedenimin üzerine tahta falanda dizeyin
Karışmak isterim bir an önce hasretim toprağa.
İlkin toprağın yumuşağını serdir üzerime oğlum
Aralık boşluk kalmasın bedenime yakın
Tezekleri nasıl olsa sonra
kullanırsınız doldurmak için çukurumu
her zaman seninle olacak
sakın unutma ruhumu.

İstemesem de bir mezar taşı dikersin oğlum
Kısa bir yazı yazmazsan ayıptır.
Kısacık yazdırıver oğlum:

"Parasına dostu çoktu,umursamazdı
" benim" diyenle tartışmaya girmezdi.
Çok aşklar yaşamış
Sevdiği hiçbir kadının adını bilmezdi.
Ölüme inansa da
Ölümü sevmezdi! "

Rahim Recep Akdora

Ben de mi Eğrilik Yoksa?

Eğriliğin eğriliğini ölçme sevdasına kaptırdım kendimi
Topladım tüm ölçerleri masama
Karşıma dizdim tüm kuralları
Kağıdına işaretledim nokta nokta
Eğrinin uğradı tüm durakları

İlkin fitneyi aldım karşıma
Sinsilik çöreklenmişti koltukaltlarına
Dili yılan gibi soğuktu
Pus çökmüştü gözlerindeki ışıklara
Bir çekirge gibi zıpladı
Her zıpladığı yere bir diken bıraktı
kaçar ayak
bir dedikodu astı her dikenine
yaktı
iyi ruhların şüphesi mumlarını yine

kendini beğenmişti aldım karşıma
şişinmiş bir hindi
birileri fakirdi
birileri cahil
diğer birileri para yemez
bir başka birileri için başka bir mazeret
yıkıl karşımdan hindi dedim
söndü balon
burkuldu içi
azara hazır değilmiş garibim

işsevmezi gördüm sokakta
çağırdım yardımına
tanırım kendisini
eğri oturur doğru konuşur
bırak beni, dedi, gözyaşı vardı sesinde
sattığı katların son paralarıyla
atyarışı oynamaya gidiyormuş son kez
son kez umutlarına sarılmış şımsıkı
tünemiş saçlarına konakladığı bodrum katın nemi
midesinde açlığının hıçkırıkları
tükenmiş gözlerinin feri

baktım bir netice çıkmaz uğraşımdan
ölçerler görevsizliklerine ağlamaklı
baktım eğriler doğrularım sarmaşası
düşündüm silik kalırdı doğruluk eğrilik olmasa
varlık olmasaydı bilinmezdi yokluk

bende de bir eğrilik var galiba
uğraştığıma göre başkalarıyla

Rahim Recep Akdora

Ben Deliyim

- Aşkından hastalanmış bir kızın dilinden -

Bana deli diyorlar aşkıma anlayacak yiğit nerede
Gençliğimi göreceksin göz
Güzelliğimi keşfedecek keşif
Yüreğimi dinleyecek doktor
Nerede

Nerede o eski şarkılarda ki duygu

Değer
ilgi
saygı
heyecan

nerede o delikanlı

aşkı için dağları deviren

çölleri aşan

dalgalara göğüs geren

ben aşkıma için en ağır suçlamalara hazır bir kızım

hazırım tüm fedakarlıklara

aşkın acısı arının bulamadığı öz sudur

nefes alışımı aksettiremez hiçbir nota

aşık olmak göze almaktır tüm zorlukları

açlık susuzluk

evsizlik mi

başboş akan kaynaklar

dağlarda kayalıkların siperleri ne günü bekler

seven üşür mü dersiniz

yüreğimin sıcaklığı eritir kutupların buzlarını

aşkın rengi

aşkın ıtırı var mı dersiniz

o bir duygu tüm çirkinlikleri güzelleştiren

dikenden kimse hoşlanmaz bilirim

ya gülü

gülü neden seversiniz

ben içinde tüm cömertlikleri koruyan

seven bir kızım

ben bir kızım eski şarkılardaki aşkı arzulayan

yüreğim sevgi

ışık dolu gözlerim

bana deli diyorlar sevmeyi bilmeyenler

evet ben deliyim

sevmek delilikse eğer

Rahim Recep Akdora

Ben İnsanım

ben insanım

Kırılan kadehlerin çaresizliğinde yüzdüm
koca bir sene
kum zerreciklerini aradım çaresiz
boşlukta
yağmur tanecikleri özdeşleşmiş
sırça kırıntılarıyla
ışıl ışıl göz olmuşlar
yoklukta
duyularıma saplandı
kısır dikenleri gülüşlerin
kanamakta
ben insanı düşündüm hep
insanı korudum
kendime bıraktım tüm acıları.

Arıları ararken karıncaları buldum
habere ekinimi taşırlar harmanımdan
minnacık yüreklerinde
arsızlık, utanmazlık, babalık
onlar
yılanın bile korkusu
habere ekinimi taşımaktalar
onlar
karıncalar ordusu.

Arının çalışkanlığı
karıncanın arsızlığı
ayrı inançların ayrı hırsı
karınca uykusunda rahat
aç kalmıştır arı

ben insanı düşündüm
insanı korudum hep
kendime bıraktım acıları

Rahim Recep Akdora

Ben İnsanım I

Aldatıldım
Duydum aldatılmanın acısını
Üzüldüm biraz
Ama aldatmadım

Sövüldüm
Kederlendim,içerlendim
Anladım sövülmenin haksızlığını
Ama sövmedim

Aldatanların ayakları bataklıkta
Şövenlerin suratlarında utanç
İnsan olmanın gücünü görenler
Beni
İçten gelen saygıyla sever.

Rahim Recep Akdora

Ben Rodop'luyum

Her Allah'ın günü kendimi sorgularım
söylemlerle söylemleri çarpar bölerim
olaylar ararım olayların içinde göze görünmez
ölçü yaparım yorgunlukları, dinginlikleri
yeni denklemlere
dalgalanmalarla dolu bir ömür dört yanı törpü
dilsizin küfrü, topalın kovalaması, körün tanıklığı
özürsüz özürlülerin tufanı
yaşaya geldik günahlı günahsız bu ömrü.

Vatan deyince silinir tüm günahlarım
Toprağımla kan bağı var yedi ceddinden
Sade bir ulusallık süsledi hep rüyalarımı
Marksizmiğim
asla engellemedi ezan sesini dinlememi
Hiçbir ideolojinin ardında çıkar gözetmedim ben.
Hep yalan görmüşümdür
falanların filanların Vatan sahipliğini
Ya Atatürkçüyümdür ya da değilimdir.
Ya laîkimdir ya da değilimdir
Hiçbir görüş, anlayış siperim olamaz
Allah'la arama girecek siz kim oluyorsunuz
Herkes kendi cennetini kendisi kurmakla meşgul
Dünyanın altı üstü beni asla oyalamaz
Geceleri altında, gündüzleri üstündeyim
Saygı duyduğum toprağın bağrından
illaki bir gün bir gömüt bana da açılacak
Gündüz çalışarak geçerse
Şüslü rüyalarla geçer uykularım.
İnsanları seversem
Seversem doğayı
Rahat uyurum sonsuzluk uykumu
İllaki bir gün ben de yatacağım toprak anamın bağrına
Uyumak için huzurlu uykumu

Ben Rodopluyum aslının sahibi
Mert insanlar diyarıdır bizim memleket
Ellerden ellere akan sıcaklığıdır yüreklerin
Her taşın doruğunda kahramanlık şarkısı okur rüzgarlar

Acılarımız, sevinçlerimiz paylaşımlıdır
Şarkılar yankılanır dağlarında
Yankılar yankıları kovalar
"Turgut'un karısı
ayva sarısı
Turgut motordan düşmüş
gece yarısı! "
Erişir taa Toroslara
Ercebim, yusufum, zeynebim, haticem
Her köşe başında bir aşkın öyküsü,
Her çalı dibinde parmak izlerimiz
Bağrını sevgiyle doldurmuştur Rodop köylüsü

Arda suları köpüklerine sarmalayıp
Kucak kucak selamlar taşımıştır Ege'ye

En iyi dostlarımdan biriydi Polihronis
Eski bir Yunan komünisti çocuğu
Kıbrıs savaşını ikimiz dinlerdik radyodan
Haberleri kendi kabuğumuza çekilir
sessizce yorumlar
Ardınca birbirimize gülümser
gidip birer içki içerdik.

Nedense suçlu aramazdım olumsuzluklarda
Art niyetlerin huzursuzluklarına
bırakmazdım kendimi
Yönüm, yöntemim başarmaya endeksliydi
Başarmaya odaklanmıştı dinginliğim
Başarmaya odaklanmıştı düşüncemle eylemim

İnancım
Güvenim.
Yolumun sahibiydim
Suyumuzun
Işığımızın
İşimizin sahibiydim.
Yağan karın
Yağan yağmurun
Kayan toprağın
Basan selin suçunu
Devlette aramadım.

Merhaba ata diyarım, Anadolu'm benim
Benim, Rodoplunun sevdalısı merhaba
Ruhu sıkılan, bedeni sıkılan sana koşmakta
Senin sıcak kucağında aramakta huzuru

Art niyetler kişinin dirliğinde erimeli.
Güveni her zaman kendimde aradım
Ulusumu sevdim
Toprağımı sevdim
Suyumu sevdim
Terörist avında kaybettim oğlum Mehmet'i
Şehidimi sevdim
Ben düşmanım diyenden zarar gelmez
Ondan korkmayı
Ondan sakınmayı düşünmedim asla
kötülüklerin erdemsizliğinin tanığıdır o
biz yürekli ulusuz, Mehmetler bitmez

Polisimi sevdim
köşe başlarında
nicesi can vermiştir huzurumuz uğruna
koruyucu meleklerimizdir onlar

Askerimi sevdim
dağ doruğunda rüzgar bile selama durur önünde

Vekilimi sevdim
seçtimse arkasında duracağım elbette
başarısızsa suç onda değil
suçu kendimde aramalıyım

Afetleri sevmeliyim
her afet bir uyarıdır doğruları bulmamda
gözyaşıyla karılan harç eşdeğerdir çeliğe

hortumcuyu, hırsızı, kapkaççıyı ve daha bir sürü
toplumumuzun dikenleri onları da sevdim
onlar renkleridir günlerimizin.
yüz karalarıdır onlar erdemsizliklerin

İtirafsızlığı da sevdim
Suçlayan savcıyı, berat ettiren hakimi de sevdim
Suçsuzluğunu içerde,
suçluluğunu dışarıda geçirenleri de
namussuzluklar ölçeğidir namusumuzun

hocayı, alimi sevdim
orospuyu, pezevengi de sevdim
en çokta ayakkabı boyayan küçük çocuğun
kirli ellerini sevdim
bağır bağır bağırان işportacıyı
ekmek arası balık satan balıkçıyı
sokaklarda meyve satan meyveciyi de sevdim
tüm olumsuzluklar ancak sevginin potasında erir
en çokta sevmeyi öğreten öğretmenleri sevdim

ben Rodopluyum
merhaba Anadolu'm benim,sana geldim
bizim kır çiçeklerinden sevgiyi getirdim sana
yüreklerden sevmeyi
değerlerimize sahip çıkmayı getirdim
ata diyarım Anadolu'm merhaba

ben Rahim Recep Akdora'yım
sırtımda beş yüz yıllık tarihime
kötülöklere zırh yaptım sevgiyi
aç koynunu Anadolu'm
huzurum adına
çalışmayı
başarmayı aldım da geldim sana
aç koynunu
bas bağrına bu mert Rodopluyu
12 Kasım 2001

Rahim Recep Akdora

Beni mi Aradınız?

beni hep bulunmadığım yerde aradınız.
yolumun yokuş
rengimin kara olmasını istediniz
ben işçiyim dağları deldim hep Bulgaristan'da
istanbul'da bir elimde mala bir elimde tuğla
ben hep uçurumlarda yürüdüm gardaş
yamaçlarda kazandım ekmeğimi
kandil oldum ışığın bittiği yerde
mecalin bittiği yerde takat, son nefes
tomurcuğum beklentilerinizin kısırlığında
suskunlukları bozan ses

unuttunuz galiba benimde insan olduğumu
gurur duyduğumu gökleri delen minarelerle
hey sen oradan Dedeeferdi'den bir şarkı sal
kimin söylediği umurumda değil
sen de kadehlerin hocası bir şiir oku Yunus'tan
sazın telinde Veysel'in parmağı olsun

beni hep bulunmadığım yerlerde aradınız.
içkinizdeki acımsı tadım ben
şarkınızda biten son name
şiirinizde hala canlı olan kımiltı
güzeli hala güzel gören gözünüzde fer

beni asfaltta
beyaz çizgiyi bulamayan ayakkabında aramayın
meyvesiz ağaçlarda benim ne işim var
saksığana benzeyen bir yanım mı var yoksa

hadin holan sizde

korkuları ıssızlığın karanlığına gömmüş
eski bir madenciyim ben
ölmüş eşeğin nallarını sökseniz neye yarar
art niyetler körlüğünün mecalsizliğinde yorgun
aradığın yerde olmayanı bulamazsınız
saklambaç oyununu hiç sevmem doğrusu
hiç de oynamadım
beni arıyorsanız şiir meydanındayım
uyakların kalıplarını kırarak
özgürlük dağıtmaktayım

Rahim Recep Akdora

Bıktım Beklemekten

Verici olmanın beklentilerinden habersiz
Bencilliklerin unutkanlığında gözyaşı
Gözyaşında bulutlar ışıltılara perde renksiz
sevgisiz gönüller avutur zamansız ağlayışı

uzaklaştıkça sevgiden taşınmaz oluyor ateşi
anılar bıçak sırtı saplanır her nabız yeni bir yara
kanar unutkanlıklarda boğar bekleyişi
umutsuzluk bulutlarda buzlaştı
bakmaz oldu gözlerim ufuklara

hadi gel eritem buzları dudaklarımızın özleyişinde
dillerimiz yeni bir güneş doğursunlar karanlığımıza
kollarımdaki beklentilerin sıcaklığıdır dermanı
bıktım bakmaktan kefenime çizdirdiğim resmine

Rahim Recep Akdora

Bir Ayşe Tanırım

bir ayşe tanırım

Filiz gibidir köylü kız Ayşe
Gün doğmadan süpürür dış kapının önünü
Gözünü yarı kapalı tutar
Devam ettirmek için gecenin düşünü

Arka bahçede altında armudun
sevdiği delikanlı ilk kere tutmuştu elini
bakışmışlardı uzun uzun tüm sözcüklerden uzak
ansızın bir öpücük kondurmuştu sevdiğine Ayşe
sonra gözle-kaş arası koşmuştu
kaptırmamak için belini

Ayşe kız hep dış kapı önünde anımsadı düşlerini
ağınca tan Ayşe kız süpürür dış kapı önünü

Omzunda çapası koşar tarlasına
Yüreğinin kadifeliği ellerinde nasır
Zülfü dökülmüş yanağına
Çapa sallamakta elleri sevilirlik beklentilerinde

Ellerindeki hüner beklentilerindeki sabır
soframızdaki nimetlerde

Bir Ayşe tanırım makinecidir konfeksiyonda
Kimi başında örtüsüyle geçer evimizin önünden
Kimi rüzgarlar eser saçlarında
Gözleri gizemli anlaşılmaz neler geçer gönlünden

Bir Ayşe var tanıdığım resimli dergilerden uzakta
Boy aynalarının kıskançlığıdır güzelliği
Tüm hallerinden tüm toylukları arınmışta
gülümseyiş ışımakta gözbebekleri

Bir yürüyüşü var Ayşe'nin magazin yosmalarına inat
Kaldırım taşlarının dilinde

Bir Ayşe tanırım sınıfının giysilerini biçmekte
birleşmekte ışıyan gözlerinde renklerle rakslar
aşklar kemer olmakta hasret bellere
Dilinde şarkılar saçlarında rüzgarlar

Tüm kör gözlere inat
Dürüstlüğünü ekler Ayşe kız giysilere

Rahim Recep Akdora

Bir Gülümse

Bugün yine göremedim yüzünü
SOS mesajı gönderdim tüm antenlere
Güneşi gönderdim, bulamadı mı gönlünü
Hâlâ erimedi mi sarkıtlar saplanan düşüncene
Toyluklar uslanmazlığın kemikleşmesi değildir
Şımarıklık ise kendini beğenmişliğin uslanmazlığı
Kendinde kendini yeneceksin ilk önce
Aynaların yalansızlığıdır değişkenlikler sende

Güzelliğin gençliğinin süsüdür önemsenecek
Gözlerindeki ışıkların pili yüreğimde olduğunu unutma
Unutma bir gün bana da gına gelirse hüzünlenecek
Işıksız kalır gözlerin güzelliklerden uzakta

Kaçmak naz etmenin yolu değildir
Elerini ellerime verdiğinde bir gülümse
Öpücüklerle doldurayım gamzelerini
Kendiliğinden sızacak dudaklarındaki usare

Rahim Recep Akdora

Bir Ömürdü Aşkımız

Seni sevmekle ben günahkar oldum
Günahları, kuralları, dengeleri hiçe saydık
Hiçe saydık aşkı, gönül birliğini
Sen toyluğunun merakıyla geldin hep
Ben
gençliğini fethetmenin körlüğünde kabul ettim seni
Hiçe sayarak dünyayı mutlu anlar yaşadık yine de
Kaç defa
tüm güneşleri topladığını gördüm gözlerinde
Kırpiklerinin aralıklarından sızan ışık bir ok
deliyordu düşüncelerimi

Dağlar boy ölçme sevdasına düşmemişler asla
Birinde sarplıklar diğerinde yeşillikler
Ayrı güzellikleriyle azametli duruşlarında
Senin beklentilerine eşdeğerdi zarifliğim
Avuçlarımın nasırları kadifeleşiyordu çıplaklığında

Benim günahlarım senin isteklerine gömüldü
Sen bende olgunlaştın,
beni gençleştiren senin gönlündü

Rahim Recep Akdora

Biz Buyuz

Avrupa bizi istemiyormuş
Herkes özgür olduğuna göre düşüncelerinde
Hakkıdır
Ben sevilmediğim yeri istemem arkadaş
Sokaklarda insan varken ben köpeğimle konuşamam
Zaten yabancı diller özürlüyüm
Köpek dilinden anlamam

Bizim damatlımıza baba hakkı istiyorlar Kıbrıs'ı
Eğeyi kirletiyormuşuz biraz geri çekilmeliymişiz
Bir de ayrımcılık gayrimcılık önerileri var
Ürkütüyormuş onları bizim birliğimiz

Onlara saldıranlar terörist, bize saldıranlar gerillaymış
Otuzbeşbin şehidimizi bilmezlikten geliyorlar
Görmüyorlar yetmişikibin gözyaşı döken ana gözlerini
Ezanımız rahatsız ediyormuş onların turistlerini
Unutuyorlar kiliselerinde tonluk kampanalarını

Baba hakkını bizim aşiretler bile kaldırdı
Egede bizim olan sular bizimdir, bizim kalacak
Biz Türk'üz
memleketimizde Türkçe konuşacağız bunu bilin
Biz insanları kusurlarıyla sevdik hep
Bizi sevecekseniz kusurlarımızla sevin

Rahim Recep Akdora

Bize Kalacak

Seni beklemek bir umut gülüm
Sen bir aysın illa ki
bir akşam karanlığı yırtıp geleceksin
bir şenlik, bir cümbüş olacak evim
bir şarkı gibi içime dolacaksın, gülüm
sana cennet olan gönlümü sahipleneceksin.
Ben tüm ışıkları toplayıp gözlerine hediye edeceğim
Kuşlar susacak
Rüzgar buğulaşacak penceremizin camında
Gizlenecek böcekler, sinekler
Tüm kıpırdanışlar duracak, gülüm
Duracak zaman
Duracak ölüm.
Bize kalacak tüm güzel sözler
Tüm gamsızlıklarda sevişmeler bize kalacak.

Rahim Recep Akdora

Boyunlukaya

Boyunlukaya
çocukluğumu anımsadım, sana geldim
beş taş oynadığımız günlerden
parmak izlerini arıyorum toprağında
Gülüzar'ın şeytanlığını
Hatice'nin uysallığını arıyorum anılarımda
Yağmurlu günlerde korunağımız
Güneşli günlerimizin gölgesi
Sen
Anılarımda binbir masallarınla varsın
Kaybolmuşsun kızlarımızın diktığı çamların arasında
Bir cevher gibi korumaya almışlar
Gökleri delen çamlar
Sırtında zırhlaşmış çocukluk düşüncelerinin hilesizliği
Bıçak kesmeyen boynun geri tepmiştir nice şimşekleri
Korumuşsundur çocukları doğanın hatalarından

Sana geldim ben boyunlukaya
Hasret kaldım altında dinlediğim masallara
Hasret kaldım gölgende kurduğumuz dostluklara
Ben seninle hep çocuk kaldım
Hasretim altında barındırdığın çocuklara.

Sana geldim ben boyunlu kaya
O ilk gözlerden yüreğime ilk saplanan bakışı anımsamaya
Ne kadar hilesizdi değil mi
İşte o zaman hissettim ben içimdeki sevgimi
O zaman anladım birileri birilerini sevebileceğini
O an anladım
Birilerinin birilerine ihtiyaç duyduğunu
Ben hiç kaybetmedim
O bakışta yakaladığım umudu.

Sana geldim ben boyunlu kaya
Topladığım tüm günahlarımı rüzgarda savurmaya
Artık rüzgarların da eskisi gibi özgür değil
Çamların dalları
Engelliyor eski özgür esen rüzgarları.
Benim günahlarım okkalıdır
Ciliz rüzgarlar savuramaz okkalı günahları.

Yine de sana geldim ben boyunlukaya
Tövbekarım artık
Sana geldim günahsızlığımı aramaya

1975

'Unut Beni' şiir kitabımdan

Rahim Recep Akdora

Bu Vatan

Baharın yeşilinde
kuşların nameleri
Karışmış çiçeklerin ıtı
türkülerimizin rengine
Dosttur Vatanoprağı
şarkı söyler dağları,
umut akar dereleri
cimriliğimizin engeline dolaşmış
Doğa cömertliği
Kişilerin kişiliksizlikleri
Çamurdur yüzümüze sıçrayan
Anlayışı ölmüş adamın
Görüşü ölmüş
Ölmüş içindeki insan
Baharın yeşili bizim
Bizimdir kuşların nameleri
Meriç bizim
Kızılırmak bizim
bizimdir Fırat
siz heyyy insan olun insan
tüm güzellikler bizim bilin
bilin sahipsiz değildir bu Vatan

Rahim Recep Akdora

Çekip Vurayım mı

Her güzellik bir çirkinliği kamufle eder
Köpeklerin dilini bir öğrenebilsek biter merhabalar
Bir çözebilseydik
kuşların şarkılarında anlamı ne iyi olurdu
bir bilebilseydik
penceremizi zorlayan rüzgarın amacını
böceklerin arsızlığını anlayamamamız başka bir dert,
bir de şu erkeklik
bacak arasında mı yoksa sözde mi bilemememiz nafile
kadınlık bile bacak arası gerçeğiyle
daha erkek erkeklikten
orospuluk bile
daha mert bir zanaat pezevenklikten

Derdimiz çek vur mantığı
Sahiden çekip vurayım mı?
24. Şub.2003

Rahim Recep Akdora

Deprem

Doğanın bilinmezliğinde bir hışım
salladı sokağımı,semtimi,şehrimi
evler birden kavgalı oldular,çarptılar
insanlar eşyalarının kudurukluğuna kaçtılar
mahcupluğundan tuz-buz oldu beton
koptu demir,betonun tutarsızlığından
korku seli oldu sokaklar

kaçıyordu gözler gözlerden
kimî yerler göçük oldu
kimî yerler harabe
ağlasak ağlayamıyorduk
gülsek neşemiz gırtlığımızda düğüm düğüm
bir hışım geldi geçti
adı yaşamla ölüm

Nice hayaller
buz oldu korkunun soğukluğunda
el bile veremedi sevenler sevdiklerine
kucaklayamadı yavrusunu ana
aralarında ölüm gibi soğuk
bir beton
gırtlaklarında kaldı çığlıkları
ağlayış
ürktü doğanın acımasızlığından
kirpiklerde kaldı gözyaşı
canavarımız oldu barınaklarımız
ölümle yaşam
sır yüklü koca yığın enkaz
altında umutların iniltisi
kimisi betonun suskunluğundan
nefes bekler
insaf bekler harabelikten kimisi.

Suçumuz neydi ya Rab
eksiğimiz,kusurumuz neydi
gönlümüz cömert,elimiz açık
yalnızca sevmeyi bilen bu ulusa
bunca düşmanlık niye.

Tek yumruk oluruz
zulmün pençesinde biz
ortaktır tek lokmamız bile
yıkılmaz,kırılmaz,imanlıdır direnişimiz
hiçbir olay ürkütemez bizi ölümle

Acıları göğsümüze gömmüşüz biz hep
elimizdeki taşlar ekmeğe dönüşür
her bakışımız bir güneş
her sözümüz bir umut
insancıldır her davranışımız
bize acı verenler

sevinç almışlardır hep
hava
ekmek,su
almışlardır
işte bunlardır ulusumun doğrusu.

Hiçbir yıldınlık yıldırılmaz bizi
tonlarca harabeye
günlerce göğüs gerdi
Sakaryalı bebek
betonun sağırlı
kulak verdi bebeğin gülüşüne
kırılan demir
gözyaşı döktü bebeğin mertliğine
alkış tutu bir dede
ana açtı kollarını yavrusuna,betonlaştı
bir hemşire aldı bebeği koştı
hizmette
kişiler kişilerle yarıştı.

Yakarışlar yükselmekte Yalova'dan
Gölcük'ten yakarışlar yükselmekte
teller kopmuş beklentilerin geriliminden
dili tutulmuş uyduların, susmakta
antenler çaresiz
antenler SOS haykırmakta.
kulaklar inanmadılar duyduklarına
inanmak istemediler
inanmak...
zordu
varoluşun yok oluşuna
inanmak zordu
ellerimizle yoğurdumuz betonun
acımasızlığına
beton bizim betonumuz
demir bizim demirimiz
usta bizim ustamız
enkaz olmuş varlığımızın altında
bizim insanımız
inanmak zordu.
İnanmak zor
doğanın bu denli acımasızlığına

bir sinsilik var doğada
bir sinsiliktir
kendi kuyumuzu kendimiz kazmamız

Büyük rüyalarla büyük olunmazmış meğer
ulusal bir sınavdır doğanın gece baskını
kişilerin vicdan ölçeği yıkılan binalar
beyin jimnastiğidir
enkazın altından kopan feryatlara koşmak

ulusal bir sınavdır doğanın gece baskını

Çok kurban verdik
işini bilmeyenlerin basiretsizliğine
çok acı çektik
sarsıldık
silkindi
yıllardır uykuda olan genimiz
uyandı uykusundan
sel olmuş gözyaşlarına bedel
uyandı
gelinliklerini giyememiş kızlarımıza bedel
uyandı
ana sütüne doyamamış bebelerimize bedel
ölen analar,kalan anaların ağıtlarında
ölen babalar,kalan babaların isyanında
ve boynu bükük çocuklarımız
ana sevgileri,baba,kardeş sevgileri
yüreklerinde kaldı
dillerinde kaldı son sözleri
doğanın gaddarlığı tutu
ağlar halimize kuşlar
düşünce boğuldu gözyaşında
isyanlar suskun
kişiler kişisizliklerinde yargılanmakta
adaletsizliğin adaleti
enkazın altında uyanmakta
suçsuzlar can verdi suçlunun suçunda

Bu yaralar da sarılacak
onarılmadan kusurlarımız
ellerimiz hep ayaklardan tutmaya alışık
insanlık paslanmış çıkarıcının beyinde
inilti müziğidir yoz görüşlerin
yeni oyunlar düşünülecek lambada misali
kalçalar kalçalara çarpacak
yıkılan evlerimiz misali
cesetlerimiz getiri olacak
paslı kafaların şakrak çıkarlarına

ben düşündüklerimi söyledim
doğru çıkmazsa
özür dilerim.

Rahim Recep Akdora

Dönüşlerim

Dönüşlerim gidişlerimin tedirginliğinden
arayışlarım varoluşlarından aradıklarımın
parmaklarım köklemekte sevgisizliği
uçları çakıl taşlarında kaldı parmaklarımın
çakıl taşlarında hâlâ kan izleri.

Gidişlerim dönüşlerimin tedirginliğinden
arayışlarım inancımdır insan yüceliğine
yücelikleri göklerde aramayın sakın
insanın içinde
insanlığın derinliklerinde yücelik.

Dönüşlerim gidişlerimin tedirginliğinden
hırsım yapaylıkların sırtkanlığını kırmak
ateş yine yakmalı,su yine yıkmalı
toplayarak gözyaşlarını
güller
sabahlara yine açmalı.

Rahim Recep Akdora

Düşünüyorum I

İçimdeki boşluk dünyaya küskünlüğüm mü acaba
Yoksa uzak duruşum mu çıkarıcı dostlardan
Sevdiğim kızları adreslerinde bulamayışım mı
Yoksa söylemlerimin kısırlığı mı

Ben hiçbir övgüden etkilenmem, beni övenler de yok ya
Yanılığırma özür dilemesini bilmem bana yeter
Adını bilemediğim çalikuşlarının şarkıları var ya
Onları dinledikçe uzaklaşır içimde tüm dertler

Tüm güzelliklerin güzelidir kadınlar
Onların kimi sevdiği umurumda olmaz
Sevinirim onların güzelliklerine bu kadar
Bu güzelliğe olan hayranlığım asla solmaz

Erkeğin yakışıklısı ciddi olanıdır bence
Hakaretlerden, küfürlerden uzak olanı
Bir de giyimine özen gösterince tamam
Kadınların hangilerini beğendiği umurumda değil

Deniz dediğin hırçın olacak
dalga üstüne dalga gönderecek kıyılara
Sakin denizleri liderlerin parmakçıklarına benzetirim
dev dalgalara göğüs geren kıyı taşlarını
göğsüme benzetirim
nice dalgalar kırıldı göğsümde
göğsüm nice boralara duvar oldu
kıyı taşları gibi sert ve suskunum ben
Onların tek eksiği yüreğim
kayalara bir de yürek takabilseydim

Tek bildiğim göğsümün kıllı olması,
yürekli olması
Gerisi meçhul

Rahim Recep Akdora

Düşünüyorum II

Dağ başında rüzgar yoksa
Saçlarımın telleri dört bucak dağılmıyorsa
O dağ doruğu şarkısız düğün yeridir bence
Kederlidir gelinin gözyaşı
Rüzgar açar ağaçların kollarını
Özleyiş sızar açılan kollardan
Açılan kollar anımsatır bana özleyişi

Şu içki kadehleri var ya doğrulara gebedir hep
Düşündüğü gibi konuşur
Konuştuğu gibi düşünür
Her yudum gizli bir düşünceyi yumurtlar
Sarhoştan zarar gelmez mantığı
Kadehlerin sır tutmazlığı

Bilmediğin adresi
rasgele birine sorma uzaklaşırsın hedefinden
Her güzel göze inanma çoğu gözler firdöndüdür
Kırpıkları en açılmaz kilitlerdir
Kapanırlar en umutlu olduğun anında
Ben yine de güzel gözlerin hastasıyım
Umurumda değil kırpıkları
Ben doğruların adamıyım
Severim içki dolu kadehleri

İçim gibi boş olmasın diye ben
cüzdan edinmedim hiç
Delik ceplerim, geniş parmaklarım var benim
Bir de geniş kalbim var ki hiç eksik olmaz sevinç
O zaman eksik olan neyim? !
İçim neden bunca boş
Ben bunu düşünmekteyim

Gerisi yalan!

Rahim Recep Akdora

Efsane

Yandı yananın ateşinde yanan
Bir nine ağıt yaktı sevda üstüne
Bir kız karalara büründü suskun
Koparılmadan kalan çiçek üzgün
Bir dalga koşararak gözyaşı bıraktı kıyı taşı bağrına
Rüzgarlar ağladı çarparak dağ doruğu kayalarına
Bir pencere açıldı tırnaklarıyla sevdanın
Ayşe kızın mezarından çoban Ahmet mezarına
Üzgün kız gözlerini akıtarak
bir gül diktı çoban Ahmet mezarına suskunluğundan
öldü sevda sevdada sevdaya sevdalanarak
bir ağıt kaldı dağlarda yankılanan
öldü çoban Ahmet vah
iki sevda arası
kan oldu aktı eyvah
köylümün aşk yarası

Rahim Recep Akdora

Evet Hanım Ağacığım

Evet hanım ağacığım
Güzeli istemek, temizi istemek hakkındır
İşverenin en vazgeçilmez kuralıdır
İmalatının kalitesi

İmalatın kalitesi alın teridir
yüz akıdır emekçinin.
İmalatın kalitesi gururudur işverenin
Ama
bilinmesi gerekeni isteklerimizin dışında tutmak
Bilinmesi gerekeni bilmezlikten gelmek
Hiçbir ahlaka yakışmaz

İşte burada noksanlığımız
Bizim oralarda
İki ata sözü söylenir:
Güzel kızdan güzel gelin olurmuş!
Diğeri de:
Cami ne kadar büyük olursa olsun
imam bildiğini okurmuş.
Bizim ne kızımız güzel,
Ne de camideki imamımız camimize göre bilgili
İki arada ne olursa bu garip şaire oluyor.
Kalmışım iki arada
Patronum koca karılardan güzel gelin ister
Makyajcılarda beceriksiz gençleştirme alanında

Sana bir çift sözüm daha var hanım ağacığım
Çalışana zamanında ödeyecek paran olmayabilir
Çalışıyorsak
Bir gün güçlükleri yeneceğimize inanıyorsak
Güveniyorsak birbirimize
Olumsuzlukları eritiriz avuçlarımızda
Ne var ki işçiye verdiğin ekmeğin arasına katığını yarım koyduruyorsan
İşinden çıkan işçini
yirmi kilometrede evine yaya gönderiyorsan
Bu ayıbın mazereti hırçınlık değildir
Kalite bekleyemezsin
evde aç bıraktığı çocuğunu düşünen işçiden
Kalite bekleyemezsin
hasta bile olamayan sosyal güvensizlikten
Kalite bekleyemezsin
ekmeğinden katığını çaldığın işçiden

Fincanı taştan oyan ustalar vardı burada
Ağızları vardı dilleri yoktu
Emirlerinize bir nefer amadeydiler
Kaçtılar değerlerinin önemsenmezliğinden
Kaçtılar çocuklarının aç kalışlarının ayıbından
Kaçtılar hırçınlıkların yersizliğinden

Bana gelince ben usta değilim patroniçem
İyi pres yaparım, iyi delirim dosya kapaklarını

Bir de Şu yumuşak yüreğimden dolayı
Harçlık veririm senin aç kalmış iŐçilerine
Bir de Şiirler yazarım
iÇe gelip giderken gördüğüm güzel kadınlara
güzel kadınların
güzel gözlerindeki hayallerin hırsızıyım ben
bir aşk denizi kurmaktayım çaldığım hayallerle
hırçın dalgalara dnŐtrrm aşkı
zaman zaman saldırırım
yüreksiz kıyı taşlarına
Nideyim Őairlik bu sana...
15 Temmuz 2002

Rahim Recep Akdora

Ezan Sesi

Burası İstanbul baba
Nereye baksan
Nöbet tutan askerin süngüsü gibi
Minareler
Gökleri deler
Günde beş kez
Beş kez günde
Türklüğümü okşayan ezan sesi
Günde beş kez seni anımsatır bana, babacığım
Çekicinin ucuyla bize nafaka kazanan
Akşamları imanından bize iman aşıl原因an babacığım
Sen altmışbeşlik
Allah'ını seven
Günde beş kez aptesinde, namazında Müslüman
Çehren
Mısır tarlalarınca karık karık
Asırlık onurumuzun törpülenen izleri
Umutların kırık
Belin bükük mü bükük
Budanmışsın
Yıldırım vurmuş ağaclarca garipsin

Biliyorum babacığım
Günde beşkez ağlıyor
Günde beş kez dua ediyorsun Allah'a
_____ "Allah'ım al şu benim çaresiz canımı
_____ kurtar ben
_____ çektirme bana
_____ şu kitapsız kafirin eziyetini! "

Evet kan çanağına döndü
Günde beş kez
Dinin uğruna yaşlar döken gözlerin
Evet babacığım
Acıların benim de acılarım
Ben de ağlarım günde beş kez
Anımsattıkça seni ezan sesleri bana
Yanardağlarca kükrer
Yakarım uzanan o pis eli sana

Müsterih ol sen babacığım
Biliyorsun bizim dağda
Ha yıkıldım, ha yıkılacağım
"Topalkaya"yı
durmasına rağmen tek ayağının üstünde yıllardır
dimdik göğüs gerdi nice olumsuzluklara
yıkamadı onu
ne yağmur, ne rüzgar
ne de bora
şimdi Türklük "Topalkaya" örneğidir orada
siz "Topalkaya"ca güçlünüz baba
kasırga bile kopsa

yıkamaz Türklüğümüzü
koparamazlar tek zerre bile benliğinizden

hadi otur pencerenin kenarına
yine geldi ezan vakti
ufkundan sana geliyorum
eğilip elini öpeceğim
yaşını sileceğim ihtiyar gözlerinin

üzülme sen babacığım
biliyorum ateşler içinde kalmış bir ağaçsın
ben dalın budağınım senin
köküm ana vatanda
nem vereceğim
güç vereceğim
ANAVATANDAN

Not:

Bu şiir 1985 de yazıldı TRT de kendi sesimden defarca okundu ve çok sayıda gazete ve dergilerde yayınlandı. aynı zamanda yurt dışında türkçe yayın yapan yayınlarda da yayınlandı. şu anda mübarek ramazanın başlamasından dolayı antoloji dostlarımın ramazan ayını kutlamak için yayınlıyorum. tutacağınız oruçları Allah kabul etsin. sevgi ve saygılarımla

Rahim Recep Akdora

Garipseme

Koparılmamış gülün garipliğiydi gözyaşını ağlatan
porsumuşluğun hazineği
sabah ıslaklığında damla damla
görevini yitirmiş korumalardı gülün dikenleri
ne bir el vardı artık güle uzanan
ne de dikenlerde ısırma azmi
sahipsiz cenaze suskunlu gülün etrafı
bir güzelliğın bitişine damıtılıyordu
gülden sızan göz yaşı
çimenden fıskıran gözyaşı gülün garipliğine ağılıyordu
gülün garipliğine ağılıyordu giderayak insanların bakışı

Nice güzelliğler resimlerde kalmış
ciltbezlerinde ışıyan ışıklarla
ilk kez anladım nedendir aynalardan kaçışım
dargınım artık anımsamak istediğim anılarımla

Rahim Recep Akdora

Garipti Kadın

Bakımsızdı, garipti, sevimliydi
Önemsedi ustabaşı, el uzattı, sevgi verdi
Uzaktı adam art niyetlerden
uzaktı kendinde olmayan çıkarcılıktan

horlanmaya alışmıştı kadın
erkek nazikliği ilk evlilik günlerine gömülmüş
yıllar yılı içkici, kumarbaz kocaya dayanmış
içinde sevgi telleri paslanmış, hisleri ölmüş!

Ustabaşı iteleyip azarlamalıydı garibi herhalde
Hakaretler, dayaklar ona iltifat olmuş yıllar yılı
Duymamış ki kadın:
"bacım şu işi yapar mısın
şu işi yapıver olur mu? "
gibi yumuşak sözler
emirler almış tek sözlü
yap, et; yat, kalk
bazı iki yumruk, bir tekme yemiş kahvaltılık

kahverengi gözleri ışıksız odaya benziyorlardı fakat
çöküktü hafiften omuz uçları horlanmanın yükünden
gülüşünde hıçkırık iniltisi vardı
gözyaşı sızıyordu gamzelerinden
garipti kadın

Rahim Recep Akdora

Gerek Yok Tasaya

En güzel şiirini yazdı şair
tasalı
bıktı kendi yazdığını okumaktan
düşündü
şiir mi inceliğini yitirdi
insanlar mı kabalaştı
yoksa gazete patronları
şiir okutmaktansa
İtalyan tabağı vermeyi mi yeğlediler! ?
doğru
şair
efendi patron tanımaz
sevinir sevenlere, sevilenlere
üzülür, ezilir, biter haksızlıkta
şahlanır, haykırır gücü yettiğinde
korku bilmez, taraf tutmaz
her sözü
bir balyozdur haksızlığın başında.
yaz yağmurudur şairin şiiri
umutlara nem verir, can verir
doğacak güzelliklerin habercisidir
karanlıkları yırtar, ufuk açar gönüllere

Devir kirli amaçlar devri
şair
kirli amaçların bulanık sularında
sözlerden süzgeç örmekte
süzgeç örmekte gönlünce
göğüs germekte
bulanık suların azgınlığına

Şair en güzel şiirini yazdı
kapalı kapıları açacak
karanlıklara ışık saçacak
Şair belki de en güzel şiirini yazdı
bulanık suların bilinmezliğine
göğüs gererek
tasaya gerek yok
şairin şiiri bir gün ille okunacak.

Rahim Recep Akdora

Güneş Dönelim

Güneşin cömertliği
özgürlüğü kuşların
bizim olmalı.
İyiliklerin güncelliği
güller
renkler
sabahlar
kapısında bitmeli günün

Güneş dönelim
özentisiyle üşüyen ellerimizin.
yeni günümüzün habercisi
güneş dönelim
toprağın şakaklarından
bulutların gözyaşını silen

Umutlar kucaklasın
cömertliğini güneşin
yeni bir kapı açılsın
yeni iyimserliklere

Güneş dönelim

Rahim Recep Akdora

Hadi Gel

her nefes alışım seni özleyişimi fısıldar
özleyişlerim bile beni seninle yaşatmakta
çalılıklarda sırtıma döktüğün damlalarca
can veriyor, ritim veriyor seni getiriyor bana
seni özlüyorum Kartanem
barların loş aydınlığında gözlerinin ışıltıları
bana yaklaşıp kalbur ediyordu olumsuzluklarımı
otel odaları anılarının lükslerini
dere boyu anılarının karanlığıyla kovalıyorum bi tanem
seni sen yokken yaşamak da güzel
yanıyorum
sakin denizden dalga bekleyen kıyı kumlarınca
anlamıyorum gizlemekte isteklerini
neden inatçısın bunca
uydulardan gönderdiğin sesinde özleminin titreşimi
yüreğinin zıplayışı uykusuzluğum duyularımda

nice taşları deldik yol açtık aşkımıza
nice zamanlar çaldık zamanlardan
gizlerin gizine zırh yaptık rüzgarları
kadehlerin gözyaşıyla yıkadık izlerimizi
gizlerin gizinde gizledik gizimizi şaşırttık mezarları
gizlerin gizinde yaşadık sevgimizi

uydulardan aldığım sesinde titreşimi özleyişinin
taşların erime korkusu tozu dumanı rüzgarın
adın bende, yüreğin bende önemi var mı bedeninin
dudakların söz kesmez, çiçek açmaz yanakların
gözlerin sönük
gözyaşı damıtır rüzgarsız kalmış saçların

mezarların bile bir anlamı var suskunluklarında
tüm ayıplar onların suskunluğuna yuvalanmış
gizler onların suskunluğunda özgür
biz bizim aşkımızla varız onunla yaşıyoruz
hadi durma gel, o engin gönlünü güldür

adın erir nem olur gönlümde gül gönlüne
dudakların ballanır, güller açar yanakların
gizimiz özgür kalır yine
suskunluğunda mezarların

hadi gel!

Rahim Recep Akdora

Hayalimdeki Kadın

.....N.'ye

I

Açılan kapımdan düş gibi dalan kadın
mavi gözleri imgesiydi özgürlüğün
sarı saçları omuzlarında
endami şaheseriymi yaratanın
bana yürüdü bende yaşarcasına
beni benden alan kadın.

II

Anımsarım
anımsayacağım hep o ilk günü
beklentilerimizin sevinçlerini
bakışlarımızın suskunluğunda paylaştık
elleri umut aradı
umudu yitiren ellerimde
birleşen ellerimiz ezdi umutsuzluğu

bir ışık yolu uzandı mavi denize
uzaklaşan dalgalarda seyrettim ayak izlerimi
ya gerçek, ya yalan kadın

III

gelişi güç oldu kollarımda
bitti dizbağlarımın tükenmezliği
sevgi topladım sana sarp kayalıklardan
güller kopardım dikenler arasından
renk verdim kanayan ellerimden
mut alıyordum
gözlerindeki ışıktan.
iyi niyet yetmiyor güzelliklere
sevgi sevmeye yetmiyor
yetmiyor düşlerle yaşamak
ayak direyemezsin gerçeklere
gerçeklerin engeline ayrıldık
ayrıldık
bakışlarımızın suskunluğunda.

IV

Mümkün mü unutmak seni
her mevsimde bir benzerin var
bir benzerin var seni anımsatan
baharın filizleri endamın
yazın sıcaklığı içtenliğin
kıskançlığından döker sonbahar yapraklarını
tül yapmak için sarı saçlarını
isyanların kışın tufanında

deniz
ufuk gözlerin
kuşların şarkılarında sözlerin
mümkün mü unutmak seni
yaşadıkça.
düşlerimde kalan kadın

V

Telefon tellerine sarıldı ellerim
kulaklarım sesini fısıltılarda aramakta
ellerimin üzgüsünden sızarak
umut taşıyordu fısıltılar kulaklarıma
Sustu telefon telleri
ne kar yağmıştı
ne de kalmıştı izin
kaldırım taşlarına soracaktım
esen rüzgara soracaktım
korktum
mutludur kaldırımlar
ayağının altında ezilmekten
mutludur rüzgar
saçlarında gezinmekten

Sustu telefon telleri!

Yollardayım
aramaktayım seni.

VI

Yine buldum işte seni
gözlerinin mavisinde sarp yamaçlar
yüreğinde yaralar
beklentilerim düşlerinden uzak
senin kırıklığın benim tasam
yaşamın kamburlarında buldum seni hep
kaderimizi düşünmekteyim sabah,akşam
gözlerine ışık vermek
gülüş vermek dudaklarına
gönül borcum
gözlerine gülmek yaraşır,gülüm
güllerin derdi olmalı dudakların

yine buldum seni kırık umutlarla
gözlerine güneşi indireceğim
sevgi vereceğim yüreğine
hep beraber göğüs gereceğiz
bizi ayıran yaşamın gelgitlerine

Biliyorum zor
kırılmış yüreğinle anlaman beni

sen mutlu ol yeter
ben beklerim
bir gün bulacak mutluluğu avuçlarında ellerim! ..
D şlerime d ş d ş gelip dolan kadın
hem gerçek hem yalan kadın

Rahim Recep Akdora

İnsanları Sevdim

Ben insanları sevdim pişmanlığım yoktur sevgimde
Kimisi yarasadır, gözleri görmez karanlığı sever
Kimisi köpek huyludur yoksundur utanmaktan
Kimileri eşektir hep yükün altında memnundurlar
Kimileri fitnedir, iftiraları taş çatlatır
Kimileri kıskançtır
çok görür sofranda bir yudum ekmeğini
Yine de ben insanları sevdim

Ben insanları sevdim bile bile kusurlarını
İçinden kötümser de olsa gülümser sana
Bir çimdik tuz için satar seni
Tarlasına tecavüz edenlere susar
kavga eder bir yumurta için
yine de ben insanları sevdim

ben insanları sevdim bilsem de çok renkliliklerini
birileri verdir haram yemek için namaz kılan
sarhoşlar tanırım bir yudumunu paylaşmaya hazır

Rahim Recep Akdora

İtfayeci

Sen keşke hiç çalışmadan kazansan
Evlerimiz yanmasa, yanmasa çocuklarımız
İş yerlerimiz, ormanlarımız yanmasa
Yanmasa arabalarında insanlarımız

Kimi kere kişisel hata
Kimi kere bilgisizliğin acı sonu
Açgözlülüğün mantıksızlığı kimi kere
Kimi kere hainlikler sonucu
Yanar
Hektarlarla ölçülen ormanlar
Yanar yılların emeği evimiz

Sirenin yırtar sokaklardaki kargaşayı
Bilinçsizliğin engellerine tutsak sokaklar
Kulaklar sağır
Saptırır hedefine uçan oku
Siz yetişinceye dek evler yanar cayır cayır
Yanar ormanlar
Bir çocuk uğruna canına kıyarsın çoğu kere
Canına kıyarsın
hektarların kül oluşunun alevlerinde
Suskun kalır sokakların bilinçsizliği
Suskun kalır gözlerimizin kara görüşleri
Püskürttüğün sular suskun kalır
Suskun kalır arabalarınızın kırmızı ışıkları
Kurtarılmış varlıklar suskun kalır
Suskun kalır
açgözlülüğün yarım kalmış hırsları.
Ve gölgeler
mesleğin uğruna gösterdiğin kahramanlıkları
amaçlı ithamların kara bulutları

Kül olmuş ormandan artakalmış
Dimdik çam ağacı
Ayakta kalışını sana borçlu
Sana borçlu
yarı yanık sağ kalmış çocuğun anası
sana borçlu
işçinin kurtarılmış fabrikası
örseleyemez seni
uyduruk ithamların fırtınası.

Evlerimiz yanmasa, yanmasa çocuklarımız
İş yerlerimiz, ormanlarımız yanmasa
Yanmasa arabalarında insanlar
İyi temennilerde umutlar yanmasa

Sen keşke hiç çalışmadan kazansan

Rahim Recep Akdora

İzdüşüm

Gönlün gönlümde çiçek açıyor her güne ayrı bir renk
Dudakların merhem kolların sargı
Anılar zincir halkaları bir birini kovalar karelerle
Sırlarda suç çözümünde tanıksızlıkla mecalsiz yargı

Her kare bir ömür yaşanmışlığın mutluluğu akar
Anımsayışlarda yeni özentilere yeni ışıklar yakar

Sen ne aysın ne de yıldızlara benzersin
Sen bir izdüşümsün ufku da güzellikler sergileyen
coşkun akan bir ırmaksın
köpüklerine sarmalanmış sevdan
Damıtılmış bir özlemsin güzelliklerden
Oluk oluk özleyişime dolan

Suların şarkıları zırhı fısıltılarımızın
Doyumsuzluklarda filiz güzellikler
Nefesimizin durduğu anda
Kuşlar aşkımızı heceler

Anılarımızdan sızan mutluluklarla yaşıyorum artık
Aşkımızın giz olması suskunlumuzun ayarı
Haykırmak istiyorum
Delmek istiyorum sağırlığını taşların
Dalgaların azgınlığına nice göğüs germişim
Çalmışım seni kaçırmışım, öpmüşüm okşamışım sevmişim gözlerindeki ışıltıları
sessizliğinde gecelerin
Yürüyüşünü sevmişim kaldırımların kıskançlığında
Karanlıklara aydınlık gülümseyişini sevmişim
Ayrılık gözyaşlarını içmişim defalarca kadehlerden
Nefesini sevmişim duyularımın bitmeyen şarkısı
En çokta sevmeni sevmişim senin aşktan doğan yorgunlukları
Sevmek suçsa sevmekten suçlanıyorsa insan
Yüklenmek istiyorum bütün günahları
Seni sevdiğim için yanayım cehennemde yanacaksam

Aşk nice ateşlerden süzme bir yalazı
Cehennem ateşini eritir iki nefes arası
Ben yanarsam senin aşkından yanarım yine
Senin için, sana yanmak olsun alnımın yazgısı

Rahim Recep Akdora

Kıskançlık

ben hiçbir olguda kıskançlık değilim
umutsuzluklara
bir avuç umut göndermek isterim hep
bir kucak güzellik giderim çirkinliklere
ağlayan gözlere mendil
gülümseyen dudaklarda gamze
sevi olurum yüreklere
ben hiçbir olguya kıskançlık olmadım
sevindim her olguda göveren güzelliklere

ben hiçbir kıskançlığı hor görmem
yanılgılarına ikna olmaya da çalışmam
aldanmalarda deneyimliyimdir oldukça
varlıklıyı varlığıyla,yoksulu yoksulluğuyla severim
ben kendime olan saygımla
kendi düşüncelerimle yaşar giderim

umursamazlıklar kıskançlığın sancılı evladıdır
kıskançlık bir bittir büyüklüklerde gezinen

benden olsa olsa koca öküz olur
eş-dostun kaprislerini geçen

Rahim Recep Akdora

Kumun Marifeti

Kumun marifeti
camın cam oluşunda
ya da sarı renginde altının
Ağacın kabalığı
erimekte kâğıdın inceliğinde
Değişimler bir oluşum
değişkenliklerin olurunda
duyarsızlığımız
arıtmaların süzgecinde kalmakta
Gözlerin gülüşünde
entrika cambazlığı
düşüncenin mantığında sözlerin rengi
sevgi
dilimizin ezberinde kısır bir tekrar
günün aydınlığında
boy göstermekte
karanlıklar

Rahim Recep Akdora

Kuşçu

Adın Ferhat
adın gibi mert birisin
civıl civıl canlı
sözünün erisin

Ferhat ismi
dağları anımsatır bana
dağları
yirmi iki sene delik deşik ettiğim
dağı kemiren burgunun
ucundan
sıçrayan su
çamura dönüştürür taşın tozunu
çamurun şap diye konmasını
suratımda istediği noktaya

Adın Ferhat
mertlik simgesi
kendin güvercin delisi
bir tutku olmuş kuşçuluk sende
kişilerin tutkuları kişilere aittir
kişilerin tutkularına kişiler söz edemez
kurallara aykırıdır
gıpta ettim güvercinlerine
gıpta ettim güvercin sevgine

kusura bakma
şikayetçiyim senden Panter Emel'e
Güvercinler barış simgesidir
sevimlidirler,saygıya değerlidirler
sen hapsetmişsin
barışın simgesini
kilit takarak kümesinin kapısına
kümes kapısındaki kilidi
şikayet ediyorum Panter Emel'e
bu bir uyarıdır güvercincilere

Rahim Recep Akdora

Merhaba Yirmibirinci Asır

Oturdum asrın doruğuna
Nasipmiş bugünleri görmek
Uzattım elimi yeni bir asrın kapısına
Düşünsel dönüş yaptım taa gerilere
Terazisini kurdum kederlerin,sevinçlerin

Bin dokuz yüz kırk dört de
Hitler'in uçakları gürültüsüne doğmuşum
Hatırlarım hayal meyyal
Babamın izinli gelişini askerden
Hatırlarım bir yüksekte atlayışımı
Hatırlarım anamın sırtında
Doktorlara varıp gelişimi
Hastalığımдан kurtuluşumu anımsarım
Tavsiyesiyle bir babo'nun*

Ve güreş tuttuğumu
kendimden büyük çocuklarla
ve dünyanın ilk yıkılışını anımsarım
anamın gittiği hastaneden tabutla dönüşünde
anımsarım dersimi ondan çok çalıştığım ödül
hendese öğretmenimden ilk ve son yediğim
gözlerimden ateşler sıçratan şamarı
anımsarım
çocukluk aşkım Halime'yi
ve hiç unutamadığım gençlik aşkım Asiye'yi
anımsarım
azman hocanın muskasını
maden ocaklarına giderken bana taktığı

bir garipliktir geçmişin gözü yaşlı
yarım kalmış düşlerin uyku ötesi
bir garipliktir anlamını bile anlamadığın
sevdaların bitişi
daha büyük bir gariplik
sözlüğünden dilini tam öğrenmeden
"ANA" sözcüğünün düşmesi
bir başka garipliktir
sevdiklerine inat
sevmediğin bir kadına kucak açman

senin terkedişinle öldü ANA
tüm çocuksu hayallerim
sözcüklerin en kutsalı bir iğne
hep battı yüreğime
arkadaşlarımdan "Ana" deyişleri
donakaldı kirpiklerimin tellerinde
ellerine hasret saçlarım
yaşam boyu hep ağladı
bayramlarda öpemediğim elin
yüreğimi dağladı.

Sen olsaydın
Ben de arkadaşlarımla liseye giderdim ANA
Beni terkettiğinde yaşımdı ondu
Döküldü tüm sevgiler yüreğimden
Akan gözyaşlarımın seli
Umutlarıma balçık oldu.
Saçlarım ellerine hasret
Yarı söküktü elbiselerimin yamaları
Yaşımdı ondu
Acılara бүktüğüm gün boynumu

Tüm olumsuzluklara inat gürbüzdüm
Güçlüydüm tüm güçlükleri yenecek kadar
Okuduklarım yol açıyordu okuyacaklarıma
Araştırmalarım çareler üretiyordu
Çareler üretiyordum
Tank ayakkabılarımdan
Yamalı pantolonlarımdan kurtulmaya

Sensizliğin yarasıydı ANA kavuşamamam
Sevdiğim kıza
Sensizliğin yarasıydı okuyamamam

Ucunda ölüm kokan bir meslek seçtim
Ya adam olacaktım
taşlarla yumruk yumruğa dövüşerek
ya da beklentilerim için ölecektim.

Riski göze alamayan ulaşamaz hedefe
Ben hep yamaçların yolcusuydum
Uçurumlar vardı her adımım altında
Torbamda kefenim yürüdüm zirvelere

Madenci oldum başıma buyruk
Göğüs gerdim göçecek taşlara
Olası hastalıklara
Yirmi iki yılımı verdim hep gecelerle dolu
Gecelerin gebeliği
Umutlarla dolu beklentilerimi doğurdu.

Anamın ölümüne inat
Babamın vurdumduymazlığına
Sevdiğim kızların tutarsızlığına inat
Sevmediğim
sevdiklerimden güzel
Bir kadın aldım kendime eş
Kapanan kapılar el uzattı açılan kapılara
Değişkenlikler renk oldu çiçeklerin yapraklarında

Bir kız çocuğu verdi bana
Sevmediğim kadın
Yıllardan dokuz yüz altmış dokuz

Günlerden haziranın onu
Adı Altınay
dünyaya bedel kendisi
Sevdim sevmediğim kadını
Duyunca kızımın Ana deyişini
Sevdim sevmediğim kadını
Görünce kızımı okşayışını
Sevdim sevmediğim kadını

Bir ucu hastalık
Bir ucu ölümdür madenciliğin
Bol kazanç uğruna
bir tutam özgürlük uğruna
nasılda yükleniyor insan
Omuzlarına ölümü
Nasılda inanıyor insan
kazdığı tünelin ötesinde bulacağına aydınlığı
nasıl inanıyor madenci
kopardığı her taşın para oluşuna
didinmekle mutluluğu bulacağına karanlıklarda
hastalıkla ölüm arasında huzur
huzuru ayıklamakta madenci
maden ocaklarında

sözlüğümden yoku da sildim ölümü göze alarak
inanmadığım Azman hocanın muskası
güven oldu belleğimde
ölümle her geçişimizde
azman hocayı anımsadım rahmetle

madenciliğimin nimetiydi gece okulu
yirmi yaşında sevinçliydim bir çocuk gibi
her gece karışık çizgilerin dilini çözdüm
kimi tarih olmuş savaşlarda buldum kendimi
kimi maddelerde bir zerreydim
kimi kere deyimlerde kendimi aşan anlam

yaşamla ölüm arasıydı yaşam yolculuğum
dört mevsim dimdikti başım
uçurumlar bile bel vermiştir emin adımlarıma
derken
çattı geldi bin dokuz yüz yetmiş beş
Marksistlerin sahteleri zehir yaptı şovenliği
inançlarım öldü
döküldü tüm beklentilerim
saygı duyduklarımın canavar oluşunu gördüm
okuduklarım öldü
yaşadıklarım öldü
ben bende öldüm

seksen dördün kasımın sonu

Edirne'de
gözlerimde Selimiye minarelerinin ısıltısı
dirildim ölümün içinde ölümü yenerek
baktım önümde yeni savaşlar
kazanmalar kaybetmeler
uğraşmaları bilirlik kanımda kaydadı
sürdüm arabamı
yeni uğraşların cenk meydanına

yeni yepyeni bir dünyaydı İstanbul
kavgayla barış yumruk yumruğa
kıskançlık bir meslek
gılgarcılık hedefine saplanmaya hazır mermi
yuvarlanmak gerek dikenlikte akıtmadan kanını

Marksist düşünceye aykırılıklar bir bir saplandı beynime
kanadı yardan gayrı her şey ortak anlayışı
ezmeyi öğrenmeliydik ezilmek istemeyenleri
madenci saflığı
madenci mertliği birleşti
uğraş verdik kaybetmemek namına
hep kaybederek
başardık ayakta kalmayı
merhaba yirmibirinci asır
merhaba yeni şiirler
merhaba param için benimle dost geçinenler
merhaba
merhaba yirmibirinci asır
tüm şikayetlerimi eski bir çağa gömdüm
tüm olumsuzlukları unutarak
özür dileyerek tüm tutarsızlıklarına
sana geldim
yeni yepyeni
temiz tertemiz şiirler yazmaya
merhaba.
01.01.2001

*babo- yaşlı Bulgar kadını, Nine

Rahim Recep Akdora

Mutluluk

Nereden geldiyse aklıma,
Aramaya çıktım mutluluğu bucak bucak.
İlkin gözlerini dolaştım insanların;
Bakışlar yalan söylemez derler hep.
Sonra yürüyüşlerini, adım atışlarını izledim
Çıkartamadım.
Soracağım, dedim, soracağım insanlara bir bir.
Yürüdüm deniz kenarından
Dalgalarına daldım düşünceli
Usul usul yaklaşan.
Aldatmaca oluyordu dalgalar
Selam verip benden kaçıyorlardı
Selamımı almadan.
Birden
Kurtuldu düşlerim denizin dalgalarından.
Bir kadın yaklaşıyordu pırıl pırıl,
Boncuk boncuk mavi gözleriyle gülümsüyordu.
Yakaladım sandım mutluluğu o an
Kaldırımın titreyişini görünce adım atışlarından.
Sordum:
Sende mi, dedim, mutluluk?
Bulutsuz gökyüzü gibi iki göz
'Ne gezer! ' dercesine ıslandı.
Salkım salkım sarı saçlarında ürperti
Dudakların yakınından bir kuşu ürkütmek korkusu
Fısıldadı:
'Güzellikler mutsuzluğun eseridir! '
Yanılığının üzgüsüyle sürdürdük
Mutsuzluğun güzel eseriyle aramaya mutluluğu.
Dalgalar yine geliyor, yine kaçıyorlardı bizden
Kıyıda birşeyler götürürcesine.
Kaldırımlar yine titriyordu sarışın güzelin yürüyüşünden.
Mutluluğu çok yakın görüyordum
Elimi uzatsam, tutacağım.
Oluk oluk dolacak içime masmavi gülümseyen gözlerden
Mutluluk.
İşte orada, dedik, mutluluk.
Deniz kıyısında içiçe iki genci gösteriyordu.
Gittik.
Gördük ki gözleri renksizleşmişti ağlamaktan.
Kaçan bir dalgaya takıldı gözlerim:
Kabarmıştı, çaldığı gözyaşlarından.
Hep birlikte yürüdük deniz kıyısınca.
Bir ev gördük tanrıları barındırırımı gibi onurlu
İşte buradadır mutluluk, dedi
Gözyaşlarını kurulayan siyah saçlı genç kadın.
İçeri girdik.
Şık bir erkek, defterlere rakamlar yazıyordu
Bir kadın ipekli giysiler içinde
Mutluluğu arıyordu köpeğinin tüylerini okşarken.
Kaçtık oradan. Umutsuzluğun fırtınası
Uzaklaştırıyordu bizi kıyısından denizin.

Çamurlu bir sokaktan geçerken bir ara
Gevrek bir gülüş yükseldi boyasız bir evden.
Başka bir evden bir şarkı,
Bir başkasından iki çocuk uğradı sokağı
Kovalamaca oynayan.
Sormadık mutluluğı
Mutluluk bir adım daha öteye kaçabilir korkusundan.
Yürüdük usulcacık
Mutsuzluğun utancından.

Rahim Recep Akdora

Oluşumlar

Oluşumlar
evrenselliğin ötesinde
olaylar
düşüncenin hızında
isteklerimiz
yanıtsız kaldı boşlukta.

Bakışlarımız
yolcu
düşünce hızında olayların
çağ
çaglığından tedirgin
görüntüsünde bitişin.

Ve ben yolcuyum düşünce hızında
memleketler yakınımda
yakınımda uzay

Amerika'da
zencinin zenginliği
gözyaşında

Moskova'da
hırsızın eli
cebinde dilencinin

İstanbul'da
bir otel çöpçatanı
kadına ezdiriyordu
kadın onurunu.

Övgüler övülmenin yitişinde
uçtu çiçekten arı
özünün tükenişinde duydu
çiçek acısını.

Oluşumlar
evrenselliğin ötesinde

Rahim Recep Akdora

Özlem

İnanmayı özledi artık insanlık
beklenilmiyor güneşin doğuşu
yıldızların ısıltısında
şırıtkanlığı şüphenin
İnançsızlığın ölümcüldür sakinliği
kıyı taşlarında kırılır
dalgaların kuduzluğu
korkmayın virajlardan
gözlerimiz
perdesidir sakıncanın
yaklaşan ayak seslerinde
bir kuşku
saplanır kulaklarımıza.

İnançsızlıkta yüzmek
yuvarlanmaktır dikenlikte
atın
uzattığınız ellerden
yılanın soğukluğunu
suyu eriten ateş olmalı içimizde
derinliklerdeki cevherin rengi
giz olsa da
bilmeliyiz değerini.

Gülün rengi de yitirdi
değerini yapaylıkta
kır çiçeklerinin soluğu
üzgüsünden inançsızlığın
kuşların şarkısını
türküsünü derelerin
dondurduk
tutarsızlığında buzların

Çıkalım yollara
yıkalım
kıralım engellerini dürüstlüğü
çiçek açsın inanç ağaçlarımız
inanmayı özledik
inançlı olsun yaşantımız.

Rahim Recep Akdora

Özür

kusursuzluğun Tanrıya aitliğı rahatlık değil
kişilere özen yükümler
özen olmalı kişilerin kişilik mayası
olası kusurlar minnacık olurlar
kolay olur yutulması.

kusuru marifet bilenler de var
büyüttükçe büyütürler
yutarız, yutarız, yutarız
bilinçsiz bir balık kılçığı
saplanır gırtlığımıza
düşünsel küfürler savururuz denizlere
kusurların en büyüğü.

bilerek bilmeyerek benim de vardır kusurlarım
insanın kusursuzluğu olanaksız ya
ben kusurları azaltmaktayım
uzaklaşarak dostluklardan
bir gün takılmaz olacak kılçıklar gırtlaklara
denizler kurtulacak küfürlerinizden
geçmiş kusurlara bir özür gerekiyorsa
ben bin özür dilerim
buyurun
içinizde bağışlama duygunuz varsa
ben sizi özürsüz bağışladım

Rahim Recep Akdora

Sen Öldün

Keserin çiviye indiği an geldi acı haberin
Çivi kurtuldu darbesinden keserin
Acı anılar bir mih gibi saplandı beynime
Taşlaştı göz yaşlarım
Ağlayamadım.

Sen beş vaktinde bir adamdın. baba
Gerektiğinde buzu kırıp aptes alırdın
namaz kılardın yağmurun altında
Yine de dudaklarını yaktılar,
Yetmedi
Beynini oyduklar.
O da yetmedi
Bir gözünü çıkarıp aldılar
Koca yirmi beş yıl boyunca o pis illet
Rahat bırakmadı seni
Sen halinden utandın
Biz acılarınınla yandık, kavrulduk
Günahsızlığına bedel hep günah ödedin.

Yine de sımsıkı bağlıydın hayata
Sen ölüme bile aptessiz gitmedin.
İlkin aptes aldın, uyuyormuş gibi sonra
bizi bırakıp gittin.
Taşlaştı göz yaşlarım, ağlayamadım

Kabrine ellerimle koydum seni baba
Rahat uyu uykunu,
Eğer kıyıda bucakta kalmış günahın için her hangi
Sorgucular gelip seni dövmeye kalkışırlarsa
Bana gönder onları
Ben Türklüğüm adına
bulgar polislerinin nice acımasız
dayaklarına göğüs germişim
Allah'ımın melekleri dövsünler babam için biraz da
Bir de göz çıkarmak,beyin oymak
Ne kadar günaha bedel yazıver bana bir ara

Sen ömründe
kat kat ödedin günahlarını baba
Rahat uyu kabrinde

Sen yabancı yere gitmedin baba
Henüz otuz yaşındayken gönderdiğin
bir karın var orada,Anam
Altı da evladın
elli yıllık hasreti bitti anamın
ne güzel sarılmıştır sana gençliğinin bittiği yerden
beyninin oyuğu anamın sevgisiyle dolar,düzlenir
gözünün boş kalmış yuvasında sevgisi biter anamın
yine eski, yakışıklı koca Ercep olursun
anamın sevgisiyle görürsün

güzelliklerini cennetin

sen öldün baba
bize bıraktın tüm acılarını
rahat uyu
ebedi uykunu
3 Ağustos Salı 2004

Rahim Recep Akdora

Sen Utanma Kızım

Bir kız çocuğuydu
Bir rüzgar gibi daldı otobüsün kapısından
Birer kart tutuşturuyordu yolculara
Gözlerini yolculara göstermeden
Dizime bırakılan kartı okuyorum aynen:
"Muhterem büyüklerim,
sizleri bir dakika rahatsız ettiğim için
özür dilerim
babam trafik kazasında vefat etti
uç kardeşimi okutmak zorundayım.
Allah rızası için bana yardımcı olun
Kartın iadesini rica eder
Hayırlı yolculuklar dilerim.! "

Bir beşyüz kağıt koydum kartın üstüne
Yetmez dedi içimden bir ses
Bir milyonluk daha ekledim
Otobüs çeketti
Arkalardan kız gelir sandım
Bekledim
Kız çoktan tüymüştü otobüsten
Dizimdeki kart bir kurşun gibi ağırlaştı
Dizim sessizce ağladı
Ağladı düşüncemde tüm iyiniyetler
Ağır davranışım yüreğimi dağladı

Kartını acı anı olarak korumaktayım

Sana en iyi dileklerimi verdim ben
En geçerli dualarım sana,güzel kızım
Bir baba nasihati
Gözlerini gizleme insanlardan
Utanma kardeşlerine okul parası toplamaktan
Gözlerinin içine bak insanların
Gözlerindeki yaşatma azmin ışığı olsun karanlıklarımızın
gözlerini gizleyişin utanmazlığıdır utanacakların
Utanacaksak onların utanmazlığından utanırız
25 Ekim 2002

Rahim Recep Akdora

Seni Bekledim

.....Hayalimdeki kadın VII
Ayak seslerini bekledim bütün gece
ha geldi ha gelecek
nerede
uykum kirpiklerimde tünedi
içimde bir duygu erkekliğini unuttu
ağladı
ayak seslerini bekledim bütün gece
ha geldi ha gelecek.

Sen bir yaban gülüsün gülüm
sağırklar ülkesi bu şehirde
her köşe başı bir tuzak
bir korku
yıktı düşlerimde tüm güzellikleri
sana dokunmak isteyen ellerim
dikenlerinin insafsızlığında kanamakta
sen bir yaban gülüsün gülüm
kır çiçeklerinin en güzeli

Sevgimle kurdum bu yuvayı sana
seni sevmek,senden sevmek
sevinmek istedim hep mutluluğuna
sözlerle bir şiir dokumuştum sana
bir şiirde eşyalardan inşa ettim
ismini kazıdım kalbimin duvarına

Gözlerin bahar açmakta her gelişinde
kalbimin pasını süpürmekte saçların
içtiğim rakı seni sayıklamakta kadehimde
seni anımsatır bana itiri yastıkların

Her gece ayak seslerini beklerim
ha geldi ha gelecek.

Rahim Recep Akdora

Son Üç Gün

belki dertlerimizdi bizi bir araya getiren
ben anlattım sen ağladın
sen anlattın ben ağladım
kadehlerimize dolup boşalan
gözyaşı
nesneler insanlar gibi yalan söylemez
dilşizdir nesneler
çoğu kez

ben bir madenciyim şiirimi
yaşamla ölümün örsünde yazmışım
her öğün ekmeyim ıslak
biraz da kenarında maden tozu
ocakta öğrendim ayırmayı
umutludan umutsuzu.
burgaz'ın 'küba'sı susuyor
susuyor'briz'
kadehler dilli olmasına ' dillidir ya'
bizim kadehler de susuyor
beynimizde korku
çullanmıştı ensesine uyuşukluğun
ayılmıştı
varnalı deli şoförün cesaretinden
beynimizde sadece yaptığımız sohbet
burgaz'ın 'briz'inde

varna muhteşemdi dertsiz gönüllerin neşesinde
içkilerin dili bir başkaydı
bir başkaydı mezelerin hazzı
hele de o garson kız
gözlerinin biri deniz biri gökyüzü
göğüsleri bluzunu yırttı yırtacak
bakışları okşuyor dert dolu gönlümüzü
o garson kızın haberi olsaydı ölümünden
duysaydı iftiraları
ejder kesilirdi güzel gözleri

biri dağ dağ dalga gönderir
biri şimşek şimşek ateş püskürür
o güzel dudaklarıyla haykırırdı:
'o mutlu öldü
gülerek öldü! 'der
isyan ederdi

ben bir madenciydim
ölümle yaşam arasında
seni okuyordum seni tanımadan

tolbuhin
mutluluğunun doruğu oldu belki de
mehmetali
sana sarılırken unutmuştu çolak elini

dinlerken
Bulgarca şiirlerini o esmer gencin ezberinden
ışık taşıyordu gözlerinden
sıgmadı büyüklüğün 'moskova'nın
basıklığına
oturduğun sandalye bile yükseldi bir ara
kısa boyunu unutturmuştu sanki sana
biralarda ter döküyordu heyecanından
yanıyordu köfteler
yüreğinin ateşinde duman duman
senin bulgarca şiirlerini dinliyorduk
o çingene çocuğun ezberinden

nesneler yalan söylemez insanlar gibi
görünseler de susar gibi
nesnelerde gizlidir gerçeğin dili

burgazlı 'briz' dile gelse
dile gelse varna'nın'varna'sı
konuşsa o güzel garsonun
güzel gözleri
tolbuhin'in 'moskova'sı
o günlere dönebilse
haykırırlardı:
'bırakın ozanı rahat yatsın gömütünde

ölümünden de kendinize pay aramayın'

nesneler insanlar gibi yalan söylemez
dilsizdir onlar dilsiz
sadece gülüp geçerler
fitnelerle uğraşırken siz

ben hâlâ yaşıyorum ozanım
o son Kahkahaların
o'ölmek istemiyorum
'ölmek istemiyorum çocuklarımdan uzak
'çocuklarıma götür beni
'boğuluyorum aç şu gömleğimin
'düğmelerini
'beni çocuklarıma götür! '
yakarışların hâlâ kulaklarımda

bana sorarlarsa
sen mutluluğun mutsuzluğunda
yaşamaktan bıkmıştın
bıkmıştın ağlayan yüreğinle
kahkaha savurmaktan
bana sorarlarsa sen
yaşasaydın eğer
çevrendeki itleri 'beşparaya satar'dın
bir de oturup

kahkahalar atardın

(* tırnak içindeki sözler
restoran isimleridir.)

Rahim Recep Akdora

Soru

Tüm zıddiyetliklerin zıddiyetliği zıddiyetliklerinde
ne kadar iç içedir sevgiyle nefret
biri birinin nefesidir sanki
Karanlıkla aydınlık yirmi dört ayaklı bir merdiven
Bir kovalamacadır sürer gider mevsimlerin içinden
Mevsimler de öyle ya
hiç daha görülmemiştir biri birinin yerini aldığı
sadece geçirilmişlerdir gibi dilerle
sabah yoksa beklemeyin akşamı
olmayan gözün kırptığını
olmayan dudağın gülümsediğini hiç gördünüz mü
her şey iç içe, her şey el ele

Biz doğanın yaratıkları değil miyiz yoksa
Bizim ellerimiz parmaksız mı
Ellerimiz neden kenetlenmez sahi bizim
toprak mı suların ana kucağıdır
Yoksa sular toprağın balonları mıdır
boşlukta taşıyan
hiç düşündünüz mü
Hep toprak ana deriz
Toprak anamızsa su neyimiz oluyor
Çoğumuz aydınlık diye haykırırken
Kimimiz neden bunca karanlıkları seviyoruz

Sahi bizim ellerimiz neden kenetlenmez
Neden biz birbirimizi tamamlamaktan uzağız

Rahim Recep Akdora

Suskunluk

suskunluk çiçeğidir şüphenin
tüm şüpheler çullanır suskunluğa
dinleşir iftira

salla ha babam salla

susturuldu halk
ağızlarında yükseklerin erişilmezliği
medyanın fitneliği
oyunbozanlık cambazlığında
vatanperverlik yaralı
suskunluğun sırtında sahipsiz

koştur atını ha babam koştur

Susmak dilsiz anlamına gelmez
bir bakıma saygıdır
bir bakıma uyarı
koşturanlar sallantının dalgasında
yıkılır akbaba korkulukları
fitneler yem edilir
suskunluk meydanına bir olgu doğar:
Konuşan TÜRKİYE.

Suskunluk şüphelerin çiçeği
ise
konuşmak süzgecidir kötü güdeklerin

Konuş Türkiye'm konuş

Konuşmağa değerdir
nice namuslu sakinlerin

Rahim Recep Akdora

Şiiri Aramaktayım

yollara düştüm şiiri aramaktayım
şiiri aramaktayım eski kitapların
sararmış yapraklarında
yemyeşil
canlı
şiiri aramaktayım
yaşlı kadınların renksiz gözlerinde
gencecik
dimdik

şiiri aramaktayım
yalıyarlarda
yeşilin duyarlığında
derelerde akan suyun güdeğine koşuşunda
çimenin erinçliğinde
dalların doğurganlığında
her çiçekte
her renkte

hele de
arıların çiçeklere ziyaretinde
hele de
arıların kanatlarındaki titreşimde
akan su şarkısını söylüyordu Emel'in
'mevlâm yağdır su'
dere kapmış yuvarlıyordu Emel'in gözyaşını
gözyaşında bin bir güneş
bir kuş yuvasını terk etmiş
koşuyordu kurtarmak için gözyaşını
alkış tutuyordu ardınca yavrusu
içim içime başkaldırmış şahlanıyordu
yankılanıyordu yankılarda
şiir olayların neresinde sorusu.

çiçeklerde arıların ayak izleri
bir kımıldı
yamaçlara yuvalanmış taşlarda
nereye dönsem kulağımda şiirin fısıltısı
nereye dokunsam bir duyu
dağlara tırmandım şiirin izince
görmek istedim dört taraf
şiirin ufkunu

görmek istedim
ufukların ufuklarla birleştiği yeri
çirkinliklerdir güzelliklerin anası
uğraşlarıma bedel alınımdaki teri
koşar ayak gelen rüzgar
kaptı kaçtı
şiiri anımsattı bana
rüzgarın arsızlığı.

sokaklara indim sonra
delikanlıların dimdik duruşlarına
basen oynatışı genç kızların
aksakalların düşüncelerinde
gençlerin isyanı
gökdelenlerin gölgesinde gecekondular
el ele neşeyle tasa
iç içe barışla kavga
biri birini doğurmakta
oyalanmakta insanlar.

yollara düştüm şiiri aramaktayım
duruşlarda,yürüyüşlerde,adım atışlarda
şiiri aramaktayım
ana memesinden gayrı
hiç bir yere dokunmamış
dudaklarda.

İstanbul 1998

Rahim Recep Akdora

Şiirsiz Şiirlerim

.....'Ben Şair Değilim' 2003 kitabımın
.....'Şiirsiz Şiirlerim' bölümünden üç örnek.

bir olalım

Çıkarın inancınızdan Aleviliği, Sünniliği
Türklük, Kürtlükte neymiş ayıp vallahi
Tarikatçılık, ayrımcılık kabul etmektir kafirliği

Bir harita var çok gördükleri adımıza
Fitne sokuyorlar fitneler durmadan aramıza
Bin nifak vızdır vatanımızı korumamıza

Kendi bayrağın varsa sen rüzgarı ol dalgalansın
Minarelerimiz gibi fabrika bacalarımız da yükselsin
Bir olalım da çıksın gözyaşı ekmeğinden çocuklarımızın

benim adım

Ben hep aldanışın aldanmışlığında buldum kendimi
Bilinçsiz bir hatadır diye sakinleştirdim yüreğimi
Elimi uzattım bir el için boşa buldum elimi

Kendimi bileli beri anlamsız şiirler yazarım
Ekmeğimi taştan kazarım, dikenden dikerim giysimi
Kimseye olmamıştır zararım

Benim adım Rahim Recep Akdora
Gönlüm kapalıdır yokluklara
Kucak açtım çıkardan uzak dostluklara

kandırmaca

Yollara düşmüş çağdaşlık aramaktalar
Otobüslerinden inmeden adım başı fabrika yükseltiyorlar
Yollar var kendileri yoklar, yoklar söz verdikleri fabrikalar

Diyelim ki inandık Demirel'in üç anahtarlarına gibi
Adam Karagöz çağının Hacivat'ı anahtarlar hani
dediğimizde "dün dündü bugün bugündür! " diyiverdi

Bir aldatmacadır sürüp gidiyor gelenler gidenler kavgasında
Karınlar büyüdükçe küçülüyor ekmek, öldü açlığın sınırı
Cebimizde, soframızda sabır, bir aldatmaca camların ışığında

Rahim Recep Akdora

Şimdiki Aklım Olsaydı

Şimdiki aklım olsaydı
Yaramaz bir çocuk olurum
Evi kırar dökerdim
Sokakta çocuklarla dövüşür
Taşlardım evlerin damlarını

Şimdiki aklım olsaydı
Kötü bir öğrenci olurum
Öğretmenimin sorularını yanıtsız bırakır
Yazılılarımı yazmazdım
Kızların kışlarına çimdik atardım
İnkâr ederdim şikâyetlerini

Şimdiki aklım olsaydı
Nazım'ı okumazdım, şair de olmazdım
Mayakovski'yi, Tolstoy'u, Dostoyevski'yi
Viktor Yugo'yu, Emil Zola'yı
Tefik'ği, Reşat Nuri'yi
Ve Şili'li Neruda'yı asla okumazdım

Şimdiki aklım olsaydı
Babama bile tek kuruş vermezdim
Kardeşlerimin varlığını bile bilmezdim
Dostlukları inkâr eder görmezdim dostları
İki kadeh içtim mi küfürler savururdum çevreme
Hiçbir siyasiye inanmazdım
Oy da kullanmazdım.

Şimdiki aklım olsaydı
Hiçbir kadını sevmezdim.
Gün aşırı dayak atardım karılarıma
Romanımdaki Gülperi hariç
Kendimi üzer üzerdim çevremi
Bilmezdim nedir sevinç

Ve ben şimdi çok sevilirdim!

Şimdiki aklım olsaydı
Hala o şimdiki aklım yok ya
Hala ellerim taş tutamaz
Parmaklarım çimdik atamaz ya
Bana aptal diyen Aziz Nesini bile okumaktayım
Kadınları hala çok sevmekteyim
Onlara dayak atmayı bırak azar bile söyleyemem
Kapımı çalanlara kollarım her zaman açık

Sahi benim şimdiki aklım olacak mı
Düşünmekteyim
Benim sevecenliğim bir gün yorulacak mı
12.04.2001

Rahim Recep Akdora

Umut

Düşünce
söylemin avucunda gül açmakta
güzellik damla damla gözyaşı
yapraklarında gülün.
ışıklar engeller ışık yüklü
görüşünü gözün
her güzellik ayrı bir kördüğüm
her damla gözyaşı
yuvası olur ayrı bir ışıltının

düşünce
ifadenin avucunda gül açmakta
gözyaşı
gülüşün gamzesinde birikmiş
ışımakta! ..

Rahim Recep Akdora

Unut Beni

Bir yol çizmiştik seninle hani, yaşam yolu
Yokuşları, dönemeçleri vardı
Bir çok sapağı olmasına rağmen
Ayrılmayacaktık ana yoldan hani
Hani bu yolda yürüyecektik ömür boyu? ! ..

Yolların çok olmuş senin artık
Koşar ayak gidiyorsun her sapağa
Yeni zevkler peşindeymişsin
Yeni zevkler için "yaşıyormuşsun? ! "
Her yanılgı bir zevk veriyormuş sana
Öyle mi? ..

Her yol değiştirişin
Gömücüdür bir özelliğinin
Her dönüşünde çehrende oyulmuş bir iz
Güzelliğine leke
Aynalar düşmanın oluyor
Yumruklarının kanı aynaların kırıklarında
Renk veriyor içinde hırs olmuş zevke
Yeni umutlarla dönüyorsun ana yola
Bilirim ben.

Biliyorum
aynı yolda yürüme coşkusuyla çırpınıyorsun
farkında olmadan kaybettiğin zaman farkının
ben hedefimin doruğunda
sen yokuşun ucunda yorgun
sesini duyuyorum taa uzaklardan
....."Bekle beni, erişmek istiyorum
.....kavuşmak istiyorum sana! "
.....diye.

Seni beklemem dondurmam demek yaşamımı
Yaşamın durması ölmek demek
Sen çehrende zevklerinin oyduğu izlerinle kal
Aramızdaki bu büyük açığı sen yarattın
yoka sayarak sevildiğini
Bana yetişemezsin güzelim
zaten bunu istemem
-çoktan yitirdim sevgini-
Ben temiz yolumuzda seninle yürüyemem artık
.....Unut beni

1965 Darıdere (Zlatograd)

Rahim Recep Akdora

Yolculuk

Hiçbir derde çare olmaz
oturup yakarmak
nañkörlüktür bulunmayan hoşgörüyü aramak
doğanın tek kuralı güçlü olmak
güçlü olmak azim ister
güdek
savaşmak
başarmak ister.

Kalk
esen rüzgara aç kollarını bir an
dolsun kucağın boşlukta

derin bir soluk al
adım atışını duy rüzgarın
rüzgarın yürüyüşünde sinsiliği
sezinle
toparla kendini.

Kaldır başını -
başın dik olsun her zaman -
derinliklerini gör ufkun
ince bir yol uzanacak uzaklara
bitmezliğine at ilk adımını yolculuğun
rüzgarı düşün
sakin
okşayıcı
esrik, yıkıcı, parçalayıcı
rüzgar
bir lokomotif hissi
adımlarını tekrarlayacak
kaldır başını -
başın dik olsun her zaman -
yolun bitmezliğinde tut bakışlarını.

İlkbahar yaratıcısıdır güzelliklerin
renklerin rekabetinde
varoluş savaşımı
nefes alış
boy alış
renk alış

arıların sazında şarkı söyler kuşlar
dans eder çiçekler dağ-ova
suların akışında bir narinlik
dallar yapraklara
yapraklar yeşile gebe
dur
bir soluk al
renklerin rekabetinde
Sen bir türkü söyle:
'Yolun henüz başındayım

Çiçek açmakta dört tarafım
Yaşam ararım çalışmakta
Güzelliklerin hayranıyım.

Çayırarda çiçekler
dolaşır kelebekler
ben kalkıp yürüyeyim
zorlu günler beni bekler'

Yürümek amaçlardır varoluşun varlığına
her adım atış yaşamın atarıdır kımıldar
her girişim pekişikliğin simgesi
her okuduğun bir açmazı aralar
her gördüğün kapısıdır yeni bir tasarının
her girişim
bir basamaktır doruğa yaklaşan
bir yenisi
bir yenisi daha

bakmışsın anıtlaşmakta direncin
bir yenisi
bir yenisi daha
devleşmektesin.

Dur
küçük bir soluk al
uçurumlardan geçer yolu dorukların
azmin
köprü oldu geçtin
açtığın yollarda
kurduğun köprülerde kitleler
bir köpek
bir av takmış önüne
sana getirmekte
duygulandın
bir kuş tüyü gözünün yaşını silmekte

Dur bir mola daha ver
yeni erekler doğurur
erekler.

Bak
dalından koptu bir yaprak
uçmakta
ateşler kaymakta ufukta
savaşmakta bulutlar
artık sonbahar esrik

bundan böyle
esrik eser rüzgarlar.
Yürü yolcum yürü
sen hep erekler izindeydin

oturup bekleyemezsin ölümü

yürü
önünde
sarp kayalıkların üstünde
bulutlar
azmin bitmezliğiyle kazanılır savaşlar
hadi yürü
bak
sarp kayalıkları barınak yapmış kartallar.

Rahim Recep Akdora

Yozlaşa

Tele vole kültürünü benimsedik
Evlerimizi tele vole güzelleri süslüyor
Televolik şarkıcılar kanallarda
Komedyenler bile televolik zibididenler

Tele vole yokken vardı Orhan Boran
Çıktı mı radyoya kulak kesilirdi memleket
Tele volesiz sevdi millet Türkan şoray'ı
Muzaffer Sarısözen tele volesiz girdi belleklere
Gerek miydi, tele vole Turist mer'e
Nice güzeller tanırım eşinden gayrisine soyunmamış
Nice şarkıcılar, trkcler var sanatçayım demeyen

Rahim Recep Akdora

Yüreğimi Aramaktayım

çakır gözlüydü kadın
yürüyordu kaldırımların efendisi gibi
farkındaydı gözlerini aradığının
gözlerinin sahibiydi
sadece bir bakış yüreğimi çaldı gitti
hayalimin gözyaşıydı
tozunda yuvarlanan kaldırım taşının

mavi gözlüydü kadın özgürlükleri anımsattı bana
kabarmaktaydı aşkı
gözlerinin mavisinde esrik dalgalarca
dalgaları gemlemişlerdi denizlerinin kıyıları
rahatlık dağıtıyordu gamzeleri
bir dalga hırsızlığı yüreğimi o da sürükledi gitti
hayallerim kanat çırpışında kaldı martıların

ufak tefekti kadın
bir bakış baharın yeşilini çaldı gözlerimden
bir rüzgar kımıldadı bir tutam uçtu saçları
bir bakış yeşili yüreğine dikti
bir demet çiçek açtı yanakları
küçüklüğünün büyüklüğü yüreğimi kaptı gitti
gördüm... adım adım izinde mutluydu yüreğim

güzel gözler sonumun bitişi oldular hep
yüreğimi birer bakış daha nice kadınlara bölüştürdüm
birer bakış aldılar gittiler
şimdi yollardayım
geçmiş zamanların unutulmuş aşkları peşinde
kadın kadın gözlerde yüreğimi aramaktayım
baktım... umutsuzdu bakışları

Rahim Recep Akdora

Yürüyelim

yürüyelim

görüngüler umarsızlıkta sıkışıp kaldı
dilimiz söz üstüne söz üretmekte
önümüzde bel bükmekte yollar
adımlarımız
kararsızlıkların bataklığında zaptlaşmakta

Onurumuz ezilmez türden
ezilmemeli birkaç kişinin dengesizliğinde
ulusallık kişiselliğin özüdür
kırılım tüm eski aynaları
bıkmadık mı kendimize tutkunluğumuzdan
yanılgılarımız kırılan aynalarda kalsın
öncümüz olsun çağların iyi güdekleri
çoktanlığımız yaprak yaprak çoğalsın
Çağımız ökse çağı değildir beyler.
uzay açmış kollarını bizi beklemekte

imgelemektir boyutluğun açarı
yollar adımlarımıza bel bükmekte
ereklere erişmenin sırrı
kararlı yürümekte.

Hadi yürüyelim.

Rahim Recep Akdora

Yürüyordu Kadın

Sabahın son bahar ıslaklığına yeşeren yapraktı kadın
Yasaklar dikilmiş köprü'nün iki tarafına
Sanki trafik özel durmuştu manifesto adına kadınlığın
Yürüyordu kadın
köprüde
kadınlığı sergiliyordu tek başına

Tüm kadınlar gizlenmişlerdi sanki sabahın serinliğine
Tek bir kadın yürüyordu galata köprüsünden
Tek bir kadın yürüyordu kadınlığın tüm azametiyle
Adımları tane tane deliyordu bastığı yeri
Sular kesmişti nefesini
Balıklar dilsizlikleriyle saygı duruşundaydılar
Kadın kadınlığın, kadın güzelliğın ötesinde
Yürüyordu önümde köprü'nün mutluluğunda
Ben gizlenmişim şairliğimin utanmalığına
Kadının her adımı sözlere sığmayan bir dize
Mahcupluğum gizlenmişti doğan güneşin allığına

Tüm edepsiz erkekler dizilmişlerdi
Putlaşmışlardı köprü'nün korkuluklarında
İç çekişleri suyun kıpırtısında balık dilsizliği
Hayasız düşüncelerini yelken yaparak
Süzüyorlardı kadında kadınlığın muhteşemliğini
Her bakış ayrı bir canavar kadına saldırdılar
Soydular kadını en hayasızca
Elleri boş, kucakları boş,boştu yatakları
Bir an erkek nazikliğinde yokları okşadılar
Boş hayallerin hırsında adım adım uzaklaştı kadın
Kalplerinin vuruşu sesler çıkarıyordu köprü demirlerinde
Uzaklaşan adımlarla yalnız kalıyorlardı erkekler
düşüncelerinin tutarsızlığında
Kadın yürüyordu üstünden köprü'nün umursamadan
Ezercesine tüm boş hayalleri
Ezercesine tüm tacizleri

Rahim Recep Akdora